

MILOSRDNI KAO OTAC

Službeni vjesnik Biskupije Krk

—◆◆◆—
God. 2016.

Broj 1

SADRŽAJ

DOKUMENTI.....	3
Poruka Svetog Oca Franje u prigodi proslave 49. Svjetskog dana mira (1. siječnja 2016.)	
<i>Pobijedi ravnodušnost i osvoji mir</i>	3
Poruka Svetog Oca Franje za korizmu 2016.	
« <i>Milosrđe mi je milo, a ne žrtva</i> » (Mt 9, 13). <i>Djela milosrđa u jubilejskom hodu</i>	11
Poruka Svetog Oca Franje za 53. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 2016.	
<i>Crkva – majka zvanjâ</i>	13
Poruka u povodu završetka Godine posvećenog života i prigodom Dana posvećenog života 2016. Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i HKVRPP	15
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA	18
Dan posvećenog života i završetak Godine posvećenog života (6. veljače 2016.).....	18
Tečajevi priprave za brak	18
24. Svjetski dan bolesnika (11. veljače 2016.).....	19
Sv. misa i briga za umiruće u veljači	19
Korizma.....	20
Župne crkve – jubilejske oprosne crkve	20
Pastirski pohod župa Vrbničkog dekanata te Novalje i Luna.....	21
Godišnjica smrti biskupa Karmela Zazinovića (5. ožujka 2016.).....	21
Milostinja IV. Korizmene nedjelje i mise «za duše».....	22
Sv. misa za pokojne biskupe, svećenike i redovnike	22
Obljetnice ređenja biskupa ordinarija Ivica (22. ožujka)	
i biskupa u miru Valtera (15. ožujka)	22
Znanstveni simpozij o krčkom biskupu mons. dr. Josipu Srebrniću povodom	
50. obljetnice njegove smrti (1966.-2016.) (Rijeka, 4. ožujka 2016.)	23
Plenarni preduskršni svećenički sastanak (Krk, 16. ožujka 2016.).....	24
Biskupijsko hodočašće u Godini milosrđa (Zagreb, 16. travnja 2016.).....	24
Prve subote u mjesecu	25
Obveze prema Ordinarijatu	25
IZ KATEHETSKOG UREDA	26
Biskupijska završnica Vjeronaučne olimpijade	26
Duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelje laike i časne sestre	26
IZ POVJERENSTVA ZA MLADE: Biskupijski susret mladih – Rab 2016.	26
IZ UREDA ZA OBITELJ: Tribine srijedom	27

IZ APOSTOLATA ZA DUHOVNO MAJČINSTVO ŽENA: Hodočašće djevojaka i žena Creskog i Lošinjskog dekanata na grob službenice Božje Marice Stanković u Zagreb	27
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI	28
Kronika krčkog biskupa mons. Ivica Petanjka	28
Vlč. Renato Kučić – imenovan Kapelanom Njegove Svetosti.....	29
Otvaranje Godine milosrđa u Krčkoj biskupiji	29
Obilježena 95. obljetnica smrti sluge Božjega Antuna Mahnića	32
Održano tradicionalno božićno čestitanje	33
Božićna slavlja u krčkoj katedrali	34
Svečano proslavljen blagdan Nevine dječice	35
Blagoslov obnovljenog dijela župne kuće u Cresu	36

PORUKA SVETOGA OCA FRANJE
U PRIGODI PROSLAVE
49. SVJETSKOG DANA MIRA

– 1. SIJEČNJA 2016. –

Pobijedi ravnodušnost i osvoji mir

1. Bog nije ravnodušan! Bog se brine za čovjeka! Bog nas ne napušta! Na početku nove godine želim ovo svoje duboko uvjerenje popratiti srdačnim željama za obiljem blagoslova i mira i nadom ispunjenu budućnost svakog muškarca i svake žene, svake obitelji, svih nacija i država, uključujući šefove državâ i vladâ i vjerske vođe. Ne gubimo, naime, nadu da ćemo se u 2016. svi odlučno i s povjerenjem, na različitim razinama, zalagati za ostvarivanje pravde i postizanje mira. Mir je ujedno i Božji dar i ljudsko pregnuće. Kao Božji dar, povjeren je svim muškarcima i svim ženama, koji su ga pozvani provoditi u djelo.

Čuvati razloge nade

2. Nažalost, ratovi i terorizam s njihovim tragičnim posljedicama: otmicama, progonima zbog etničkih ili vjerskih razloga, zloupotrebama vlasti, obilježili su cijelu prošlu godinu. U mnogim dijelovima svijeta uzeli su toliko maha da je to poprimilo značajke onoga što bi se moglo nazvati «trećim svjetskim ratom u dijelovima». Ali neki događaji iz proteklih godina i netom završene godine potiču me, dok upirem svoj pogled naprijed prema novoj godini, da ponovim poziv da ne gubimo nadu u čovjekovu sposobnost da, uz pomoć Božje milosti, pobijedi zlo i ne prepusti se bezvoljnosti i ravnodušnosti. Događaji o kojima govorim predstavljaju sposobnost čovječanstva da djeluje u solidarnosti i da se izdigne iznad individualističkih interesa, apatije i ravnodušnosti prema kritičnim situacijama.

U tome smislu želim podsjetiti na napore uložene da se svjetske čelnike okupi na COP 21, sa ciljem traženja novih putova za rješavanje pitanja klimatskih promjena i očuvanja Zemlje, naše zajedničke kuće. Možemo se u vezi s tim sjetiti i dvaju prethodnih događaja na globalnoj razini: summita u Addis Abebi sazvan radi prikupljanja sredstava za održivi razvoj svijeta te usvajanja, od strane Ujedinjenih naroda, Agende 2030. za održivi razvoj, koja ima za cilj osigurati dostojanstveniji život svima, poglavito najsiromašnijim narodima svijeta, do te godine.

Godina 2015. je bila posebna godina za Crkvu, između ostaloga zato što je bila u znaku 50. obljetnice objavljivanja dvaju dokumenata Drugog vatikanskog koncila koji izražavaju na vrlo rječit način solidarnost Crkve sa svijetom. Papa Ivan XXIII., na početku Koncila, izrazio je želju da širom otvori prozore Crkve kako bi se unaprijedilo komunikaciju između nje i svijeta. Dva dokumenta, *Nostra aetate* i *Gaudium et spes*, simbolični su izrazi novog odnosa u znaku dijaloga, solidarnosti i praćenja kojeg je Crkva nastojala uspostaviti u svijetu. U deklaraciji *Nostra aetate* Crkva izražava svoju otvorenost dijalogu s nekršćanskim religijama. U pastoralnoj konstituciji *Gaudium et spes*, polazeći od činjenice da «radost, nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe, jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika»¹, Crkva je izrazila spremnost uspostaviti dijalog s

ljudskom obitelji o svjetskim problemima, kao znak solidarnosti i smjerne ljubavi².

U toj istoj perspektivi, ovim Jubilejom milosrđa želim pozvati Crkvu da moli i radi da svaki kršćanin ima ponizno i suosjećajno srce, kadro naviještati i svjedočiti milosrđe, «opraštati i darivati», otvoriti se «onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, koje suvremeni svijet često stvara na dramatičan način», ne upadajući «u ravnodušnost koja ponižava ili monotone rutine koje priječe otkriti ono što je novo! Klonimo se razornog cinizma!».³

Postoje mnogi razlozi za vjerovati u sposobnost ljudskog roda da djeluje zajedno u solidarnosti i, svjestan vlastite međupovezanosti i međuovisnosti, pokaže brigu za našu najranjiviju braću i sestre i zaštitu zajedničkog dobra. Taj stav solidarne suodgovornosti je u ishodištu temeljnog poziva na bratstvo i zajednički život. Osobno dostojanstvo i interpersonalni odnosi jesu ono što nas čini ljudima koje je Bog odlučio stvoriti na svoju sliku i priliku. Kao stvorenja urešena neotuđivim dostojanstvom povezuje nas jedan odnos s našom braćom i sestrama, za koje smo odgovorni i s kojima djelujemo u solidarnosti. Nema li toga odnosa čovjek postaje manje čovječan. Upravo zbog toga ravnodušnost predstavlja prijetnju za ljudsku obitelj. Dok nam se nova godina bliži, želim pozvati sve da prepoznaju tu činjenicu, kako bi se pobijedilo ravnodušnosti i osvojilo mir.

Neki oblici ravnodušnosti

3. Sigurno da stav ravnodušnosti nije nešto novo; u svim je povijesnim razdobljima bilo onih koji su zatvarali svoja srca pred potrebama drugih, zatvarali oči pred onim što se događa oko njih ili okretali glavu da ne vide probleme drugih ljudi. Međutim, u našim danima ravnodušnost je prestala biti nešto čisto osobno i

poprimila globalne razmjere, iznjedriviši stanovitu «globalizaciju ravnodušnosti».

Prvi oblik ravnodušnosti u društvu je ravnodušnost prema Bogu, koja zatim dovodi do ravnodušnosti prema bližnjemu i prema stvorovima. A to je jedna od teških posljedica lažnog humanizma i praktičnog materijalizma čvrsto povezanog s relativističkom i nihilističkom misli. Čovjek je otišao tako daleko da misli da je tvorac samog sebe, vlastitoga života i društva; osjeća se samodostatnim i spremnim ne samo postavljati se na Božje mjesto, već se držati kao da Boga uopće nema. Slijedom toga, misli da nikome ništa ne duguje, osim samome sebi, i traži isključivo svoja prava⁴. Protiv toga pogrešnog samoshvaćanja osobe, Benedikt XVI. je primijetio da ni čovjek ni njegov razvoj ne mogu sami od sebe dati posljednji smisao⁵. Prije njega Pavao VI. je rekao da «nema... istinskog humanizma osim onog koji je otvoren prema Apsolutnome, priznavajući poziv koji ljudskom životu daje pravi smisao»⁶.

Ravnodušnost prema bližnjemu se očituje na različite načine. Ima onih koji su dobro informirani: slušaju radio, čitaju novine ili gledaju televiziju, ali to čine mehanički i iz čiste navike. To su ljudi koji su kao u nekoj magli svjesni drame koje muče čovječanstvo, ali to ne doživljavaju kao nešto što se njih osobno tiče i ne osjećaju suosjećanje. Njihov je stav jednak stavu onoga koji zna, ali su mu pogled, misao i djelo usredotočeni na njega samoga. Nažalost, moramo konstatirati da nagli porast informacijâ u našem dobu po sebi me dovodi do veće brige za probleme drugih ljudi, koja zahtijeva otvorenost i osjećaj solidarnosti⁷. Štoviše, to može za sobom povlačiti stanovitu zasićenost koja čovjeka čini neosjetljivim i, u određenoj mjeri, umanjuje ozbiljnost problemâ. «Neki se jednostavno zadovoljavaju time da na siromahe i najsiromašnije zemlje svaljuju krivnju za njihove probleme; prepuštajući se nepravednim generali-

ziranjima, drže da je rješenje u 'odgoju' koji će ih smiriti i učiniti ih pitomima i bezopasnima. To još više razdražuje isključene kada promatraju kako raste društveno zlo korupcije, koja se duboko ukorijenila u mnogim zemljama – u vladama, poduzetništvu i institucijama – neovisno o političkoj ideologiji vladajućih.«⁸

U drugim slučajevima ravnodušnost se manifestira kao manjak pozornosti prema stvarnosti koja čovjeka okružuje, osobito ako ga se to izravno ne dotiče. Neki ne vole postavljati pitanja ili tražiti odgovore; žive u blagostanju i lagodnosti i gluhi su na vapaj boli trpećeg čovječanstva. Malne neprimjetno, postali smo nesposobni osjećati samilost prema drugima i za njihove probleme; nismo zainteresirani brinuti se za njih, kao da je sve to pozvan netko drugi činiti i kao da je to nešto što se nas ne dotiče⁹. «Kad nam je dobro i kad smo bez briga tada zaboravljamo druge (što Bog Otac nikada ne čini): ne zanimaju nas njihovi problemi, njihove patnje i nepravde koje podnose... Tada naše srce postaje hladno. Sve dok mi je relativno dobro i dok sam zadovoljan, ne mislim na one koji nisu dobro.»¹⁰

Kao oni koji žive u zajedničkoj kući moramo se zanimati za nju, kao što sam ja to pokušao učiniti u *Laudato si'*. Onečišćenje vode i zraka, bezobzirno iskrčivanje šuma, uništavanje okoliša, često su plod čovjekove ravnodušnosti prema drugima, jer sve je povezano. Kao što, jednako tako, čovjekovo postupanje prema životinjama utječe na njegove odnose s drugima¹¹, a da ne govorimo o onima koji si dopuštaju drugdje činiti ono što se ne usude činiti u vlastitom domu¹².

U tim i u drugim slučajevima, ravnodušnost uzrokuje prije svega zatvorenost i nezalaganje, i tako na kraju pridonosi odsutnosti mira s Bogom, bližnjima i stvorenim svijetom.

Mir ugrožen globaliziranom ravnodušnošću

4. Ravnodušnost prema Bogu nadilazi okvire intimne i duhovne sfere osobe i pogađa javnu i društvenu sferu. Kao što je rekao Benedikt XVI. «postoji duboka povezanost između slavljenja Boga i mira među ljudima na zemlji».¹³ Naime, «bez otvorenosti transcendentnom, čovjek lako postaje žrtvom relativizma i teško mu polazi za rukom djelovati po pravdi i zalagati se za mir».¹⁴ Zaborav i nijekanje Boga, što ima za posljedicu da čovjek ne priznaje nijedan drugi zakon izvan samoga sebe i za mjerilo uzima jedino samoga sebe, urodili su neizrecivom okrutnošću i nasiljem¹⁵.

I na individualnoj i na zajedničkoj razini ravnodušnost prema bližnjemu, koja je plod ravnodušnosti prema Bogu, izražava se u nezainteresiranosti i nezalaganju, koji samo pomažu produljivanju situacijâ nepravde i teške društvene neravnoteže. Ove pak mogu dovesti do sukoba ili, u svakom slučaju, stvoriti ozračje nezadovoljstva koje prijeti da, prije ili kasnije, naglo preraste u nasilje i nesigurnost.

U tome smislu ravnodušnost, i nezalaganje koje iz toga proizlazi, predstavljaju teško zanemarivanje dužnosti svake osobe da, u skladu sa svojim sposobnostima i ulozi koju ima u društvu, pridonosi općem dobru, napose miru, koji je jedan od najdragocjenijih ljudskih dobara¹⁶.

Na institucionalnoj razini, ravnodušnost prema drugome i njegovu dostojanstvu, njegovim temeljnim pravima i njegovoj slobodi, povezana s kulturom koju karakterizira težnja za profitom i hedonizmom, potpomaže pa čak i opravdava djelovanja i politike koje u konačnici predstavljaju prijetnju miru. Takav stav ravnodušnosti može čak dovesti do opravdavanja nekih žalosnih ekonomskih politika koje rađaju nepravde, podjele

i nasilja radi osiguranja blagostanja pojedinaca i naroda. Nerijetko, naime, ekonomski i politički projekti imaju za cilj osvajanje ili održavanje moći i bogatstava, pa i po cijenu gaženja temeljnih prava i potreba drugih. Kada ljudi vide da im se niječu njihova osnovna prava, kao što su hrana, voda, zdravstvena skrb ili rad, oni su u napasti silom ih se domoći¹⁷.

Osim toga, ravnodušnost prema prirodnom okolišu, koja ne mari za deforestaciju, zagađenje i prirodne katastrofe koji iskorjenjuju čitave zajednice iz njihovih ekosistema i stvaraju duboku nesigurnost, na posljetku stvara nova siromaštva i nove situacije nepravde, često s pogubnim posljedicama po sigurnost i socijalni mir. Koliki su se ratovi vodili i koliki će se još voditi zbog oskudice u dobrima ili da bi se odgovorilo na neutaživu žeđ za prirodnim dobrima?¹⁸

Od ravnodušnosti do milosrđa: obraćenje srca

5. Prije godinu dana, u Poruci za Svjetski dan mira, pod naslovom «Ne više robovi, nego braća», evocirao sam prvu biblijsku sliku ljudskog bratstva, onu Kajina i Abela (usp. *Post* 4, 1-16). Želio sam skrenuti pozornost na to kako je to izvorno bratstvo izdano od samih početaka. Kajin i Abel su bili braća. Ista ih je majka rodila, jednaki su u dostojanstvu i stvoreni na Božju sliku i priliku; ali taj odnos bratstva se prekida. «Ne samo da Kajin ne podnosi svoga brata Abela, već ga iz zavisti ubija.»¹⁹ Bratoubojstvo postaje oblik izdaje i Kajinovo odbijanje da Abela prizna bratom je prvi prekid u obiteljskim odnosima bratstva, solidarnosti i uzajamnog poštivanja.

Bog tada intervenira i poziva čovjeka na odgovornost prema svom bližnjemu, upravo kao što je to učinio kada su Adam i Eva, prvi roditelji, prekinuli zajedništvo sa Stvoriteljem. «Potom Jahve zapita Kajina: 'Gdje ti je brat Abel?' 'Ne znam', odgovori.

'Zar sam ja čuvar brata svoga?' Jahve nastavi: 'Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga iz zemlje k meni viče'» (*Post* 4, 9-10).

Kajin kaže da ne zna što se dogodilo njegovu bratu, da nije njegov čuvar. Ne osjeća se odgovornim za njegov život i udes. Ne osjeća se umiješanim. Ravnodušan je prema svome bratu, bez obzira na njihovo zajedničko porijeklo. Koje li žalosti! Koje li bratske, obiteljske i ljudske tragedije! Bilo je to prvo očitovanje ravnodušnosti među braćom. Bog, međutim, nije ravnodušan: Abelova krv ima veliku vrijednost u njegovim očima i traži od Kajina da to shvati. Bog se, dakle, od samih početaka ljudskog roda objavljuje kao onaj koji se zanima za čovjekovo određenje. Kada se kasnije Izraelovi sinovi budu nalazili u ropstvu u Egiptu, Bog će iznova intervenirati. Kaže Mojsiju: «Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju – u zemlju kojom teče med i mlijeko» (*Izl* 3, 7-8). Važno je primijetiti glagole koji opisuju Božji zahvat: on gleda, sluša, poznaje, silazi, oslobađa. Bog nije ravnodušan. On je pažljiv i on djeluje.

Na isti način, u svome Sinu Isusu, Bog je sišao među ljude, utjelovio se i pokazao solidarnost s čovjekom u svemu osim u grijehu. Isus se poistovjećivao sa čovjekom: «prvorodenac među mnogom braćom» (*Rim* 8, 29). On se nije zadovoljio time da poučava mnoštvo, već se brinuo za nj, posebno kada je ljude vidio gladne (usp. *Mk* 6, 34-44) ili besposlene (usp. *Mt* 20, 3). No on se nije brinuo samo za ljude, već i za ribe morske, ptice nebeske, biljke i stabla, mala i velika. Gledao je i grlio sve stvorove. No on se ne zaustavlja samo na tome, već on dodiruje osobe, govori im, pomaže im i pokazuje dobrotu prema onima koji su u potrebi. Ali ne samo to, on

dopušta da ga svlada ganuće i roni suze (usp. *Iv* 11, 33-44). I radi na tome da dokonča patnju, žalost, bijedu i smrt.

Isus nas uči da budemo milosrdni poput Oca (usp. *Lk* 6, 36). U prisposobi o dobrom Samarijancu (usp. *Lk* 10, 29-37) osuđuje one koji uskraćuju pomoć bližnjemu u potrebi: «vidje ga i zaobiđe» (usp. *Lk* 10, 31.32). Istodobno, tim primjerom on poziva svoje slušatelje, a napose svoje učenike, da se nauče zaustaviti i pomoći ublažiti patnje ovoga svijeta i boli naše braće i sestara, svim sredstvima koja su im na raspolaganju, počevši od njihova vremena, koliko god da zaposleni bili. Ravnodušnost, naime, često traži izlike: u obdržavanju obrednih propisa, u mnoštvu stvari koje treba učiniti, u predrasudama svake vrste koje nas priječe da budemo drugima uistinu bližnji.

Milosrđe je srce Boga. Zato ono mora biti također srce svih onih koji se priznaju članovima velike obitelji njegove djece; srce koje snažno kuca gdje god je u igri ljudsko dostojanstvo, taj odraz Božjeg lica u njegovim stvorenjima. Isus nas opominje da ljubav prema drugima – strancima, bolesnicima, zatvorenicima, beskućnicima, pa čak i neprijateljima – je mjerilo kojim će Bog prosuđivati naša djela. O tome ovisi naše vječno određenje. Ne treba čuditi što apostol Pavao poziva rimske kršćane da se raduju s onima koji se raduju i plaču s onima koji su zaplakani (usp. *Rim* 12, 15), ili što onima iz Korinta preporučuje da organiziraju skupljanje milodara u znak solidarnosti sa članovima Crkve koji trpe (usp. *I Kor* 16, 2-3). A sveti Ivan piše: «Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce – kako ljubav Božja ostaje u njemu?» (*I Iv* 3, 17; *Jak* 2, 15-16).

Eto zašto je «za Crkvu i za vjerodostojnost njezina navještaja od presudne važnosti da ona sama živi i svjedoči milosrđe. Vlastitim riječima i djelima mora prenositi milosrđe kako bi dotakla srcâ svih ljudi i potakla ih se da ponovno

pronađu put koji vodi Ocu. Prva istina Crkve je Kristova ljubav. Crkva je služiteljica te ljubavi i posreduje tu ljubav ljudima: ljubav koja oprašta i izražava se kroz sebedarje. Zato, gdje god je Crkva prisutna ondje mora biti vidljivo Očevo milosrđe. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, riječju, gdje god su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa»²⁰.

Tako smo i mi pozvani učiniti od ljubavi, suosjećanja, milosrđa i solidarnosti pravi program života, pravilo ponašanja u našim odnosima s drugima²¹. To zahtijeva obraćenje srca: naime da Božja milost pretvori naše kameno srce u srce od mesa (usp. *Ez* 36, 26), kadro otvoriti se drugima s istinskom solidarnošću. Ova potonja, naime, je mnogo više od «osjećaja neke neodređene sućuti ili površnog ganuća zbog patnji tolikih ljudi, bliskih ili udaljenih»²². Solidarnost je «čvrsta i postojana odlučnost zauzeti se za opće dobro, to jest za dobro svih i svakoga, jer svi smo uistinu za sve odgovorni»²³, jer je sućutnost plod bratstva.

Shvaćena na taj način, solidarnost predstavlja moralni i društveni stav koji najbolje odgovara buđenju svijesti o pošastima našeg doba i neospornoj sve većoj međuovisnosti, osobito u globaliziranom svijetu, između života određenog pojedinca i njegove zajednice na određenom mjestu kao i između života muškaraca i žena u ostatku svijeta²⁴.

Promicati kulturu solidarnosti i milosrđa kako bi se pobijedilo ravnodušnost

6. Solidarnost kao moralna krepost i društveni stav, plod osobnog obraćenja, zahtijeva mnogostruki napor onih koji su odgovorni za odgoj i obrazovanje.

Tu u prvom redu mislim na obitelji, koje su pozvane na primarno i bitno odgojno poslanje. Obitelji su prva mjesta gdje se žive i prenose vrijednosti ljubavi i

bratstva, suživota i dijeljenja. One su također povlašteni prostor za prenošenje vjere, počevši od onih prvih jednostavnih pobožnosti kojima majke uče svoju djecu²⁵.

Što se pak tiče nastavnika i odgojitelja koji, u školama ili raznim centrima, imaju zahtjevnu zadaću odgajati djecu i mladež, trebali bi biti svjesni da se njihova odgovornost proširuje također na moralne, duhovne i socijalne aspekte života osobe. Vrijednosti slobode, uzajamnog poštivanja i solidarnosti mogu se prenositi još od najranije dobi. Obraćajući se voditeljima odgojnih ustanova, papa Benedikt XVI. je poručio: «Neka sve obrazovne sredine budu mjesta otvorenosti za nadnaravno i za druge, mjesto dijaloga, povezanosti i pažljivog slušanja, u kojem se mladi čovjek osjeća poštovanim zbog vlastitih sposobnosti i duhovnih bogatstava i gdje može naučiti cijeniti braću. Neka se ondje nauči iskusiti radost koju donosi svakodnevno činjenje djela ljubavi i suosjećajnost prema bližnjemu i djelatno sudjelovanje u izgrađivanju društva koje će biti humanije i u kojem će biti više bratstva».²⁶

I kulturni i medijski djelatnici imaju odgovornost na polju odgoja i izobrazbe, osobito u suvremenim društvima, u kojima je pristup sredstvima informiranja i komunikacije toliko raširen. Njihova je zadaća prije svega staviti se u službu istine a ne posebnih interesa. Komunikacijska sredstva, naime, «ne samo da informiraju, već također oblikuju duh svojih korisnika te stoga mogu dati značajan doprinos odgoju i obrazovanju mladih. Važno je imati na umu kako između obrazovanja i komunikacije postoji tijesna veza: obrazovanje se naime ostvaruje uz pomoć komunikacije, koja utječe, na pozitivan ili negativan način, na oblikovanje osobe»²⁷. Kulturni i medijski djelatnici moraju također budno paziti da način na koji se informaciju dobiva i objavljuje bude uvijek pravno i moralno dopušten.

Mir: plod kulture solidarnosti, milosrđa i suosjećanja

7. Iako svjesni prijetnje globalizacije ravnodušnosti, moramo prepoznati da, u upravo opisanom scenariju, postoje također brojne inicijative i pozitivna djelovanja koja svjedoče o suosjećanju, milosrđu i solidarnosti za koje je čovjek sposoban. Želim ovdje podsjetiti na neke primjere hvalevrijednih napora, koji pokazuju kako svatko može pobijediti ravnodušnost kada odluči ne odvrćati svoj pogled od svoga bližnjega i koji predstavljaju dobre prakse na putu prema humanijem društvu.

Postoje mnoge nevladine i dobrotvorne organizacije, unutar i izvan Crkve, čiji se članovi, za vrijeme epidemija, prirodnih nepogoda i oružanih sukoba, hrabro nose s teškoćama i opasnostima u skrbi za ranjene i bolesne i pokapanju mrtvih. Također bih spomenuo one pojedince i udruge koji pomažu migrante koji prelaze pustinje i mora u potrazi za boljim životom. Ovi naponi su duhovna i tjelesna djela milosrđa na temelju kojih ćemo biti suđeni na kraju našeg života.

Tu mislim također na novinare i fotografe koji informiraju javnost o teškim situacijama koje potresaju naše savjesti kao i na one koji se posvećuju obrani ljudskih prava, napose pravâ etničkih i vjerskih manjina, domorodačkih naroda, žena i djece, i najranjivije naše braće i sestara. Među njima je i mnogo svećenika i misionara koji, kao dobri pastiri, ostaju uz svoje stado te ih podupiru usprkos opasnostima i nevoljama, osobito za vrijeme oružanih sukoba.

Kolike se obitelji, zatim, usred profesionalnih i društvenih teškoća, trude, uz velike žrtve, odgajati djecu tako da nauče plivati protiv struje i poučiti ih vrijednostima solidarnosti, suosjećanja i bratstva! Koliko obitelji otvaraju svoja srca i domove onima u potrebi, kao što su izbjeglice i migranti! Želim zahvaliti na poseban način svim pojedincima, obite-

ljima, župama, redovničkim zajednicama, samostanima i svetištima koji su spremni odgovoriti na moj poziv za prihvaćanje jedne izbjegličke obitelji²⁸.

Na kraju, želim spomenuti mlade ljude koji se ujedinjuju u ostvarivanju djela solidarnosti, i sve one koji velikodušno pomažu svojim bližnjima u potrebi u vlastitim gradovima i zemljama ili drugim krajevima svijeta. Zahvaljujem svima i ohrabrujem sve koji su uključeni u te napore, koji često prolaze nezapaženo. Njihova glad i žeđ za pravdom će biti utažena, zbog svoga milosrđa će zadobiti milosrđe i, kao mirotvorci, oni će se sinovima Božjim zvati (*Mt 5, 6-9*).

Mir u znaku Jubileja milosrđa

8. U duhu Jubileja milosrđa svi smo pozvani prepoznati na koji se način ravnodušnost očituje u našem životu i konkretno pridonijeti poboljšanju svijeta koji nas okružuje, počevši od naših obitelji, susjedstva i radne sredine.

Civilno društvo je također pozvano učiniti konkretne i hrabre geste u korist najranjivijih članova društva, poput zatvorenika, migranata, nezaposlenih i bolesnika.

Kada je riječ o zatvorenima u mnogim je slučajevima prijeko potrebno usvojiti konkretne mjere za poboljšanje uvjeta života u zatvorima, posvećujući posebnu brigu onima koji se nalaze u pritvoru gdje čekaju suđenje²⁹. Treba imati na umu da kaznene sankcije imaju za cilj rehabilitaciju te razmotriti mogućnost da se u nacionalnim zakonodavstvima uz zatvorsku predvide i druge, alternativne kazne. U tome kontekstu, želim ponoviti poziv državnim vlastima na ukidanje smrtno kazne, tamo gdje je ona na snazi, i da razmotre mogućnost pomilovanja.

Što se tiče migranata, želim uputiti poziv da se revidiraju zakoni o migracijama, tako da budu nadahnuti željom za

prihvaćanjem, u poštivanju uzajamnih dužnosti i odgovornosti, te da mogu olakšati integraciju migranata. U vezi s tim posebnu pažnju treba posvetiti uvjetima boravka migranata imajući na umu da nezakoniti boravak za sobom povlači opasnost da se odaju kriminalu.

Želim, osim toga, u ovoj Jubilejskoj godini, uputiti hitni apel državnim vođama da učine konkretne geste u korist naše braće i sestara koji trpe zbog nedostatka *posla, zemlje i krova nad glavom*. Pozivam na stvaranje dostojanstvenih radnih mjesta kako bi se suzbilo društvenu pošast nezaposlenosti, koja pogađa veliki broj obitelji i mladih i ima veoma teške posljedice po društvo u cjelini. Nezaposlenost jako utječe na osjećaj dostojanstva i nade i može se tek djelomično kompenzirati socijalnom pomoći, ma koliko nužna bila, namijenjenoj nezaposlenima i njihovim obiteljima. Posebnu pozornost treba posvetiti ženama – koje su nažalost još uvijek diskriminirane na radnome mjestu – i nekim kategorijama radnika, čiji su uvjeti nesigurni ili opasni i čija primanja nisu razmjerna važnosti zadaće koju obavljaju u društvu.

Na kraju, želim pozvati da se poduzmu djelotvorni koraci za poboljšanje uvjeta života bolesnih, jamčeći svima pristup zdravstvenoj skrbi i lijekovima nužnim za život, kao i mogućnost kućne njege.

Uzdajući pogled izvan vlastitih granica, državnicima su također pozvani obnoviti svoje odnose s drugim narodima, omogućujući svima stvarno sudjelovanje i uključivanje u život međunarodne zajednice, kako bi se ostvarilo bratstvo i unutar obitelji narodâ

U toj perspektivi želim uputiti vođama naroda tri poziva: pozivam ih ponajprije da se suzdrže od uvlačenja drugih naroda u sukobe i ratove koji uništavaju ne samo njihova materijalna, kulturna i društvena bogatstva, već – i to dugoročno – njihov moralni i duhovni integritet; pozivam ih,

zatim, na brisanje ili održivo upravljanje međunarodnog duha najsiromašnijih zemalja; i, na kraju, na usvajanje politikâ suradnje koje, namjesto da se priklanjaju diktaturi nekih ideologija, poštuju vrijednosti lokalnih stanovništava i, u svakom slučaju, ne krše temeljno i neotuđivo pravo nerođenih na život.

Povjeravam ova razmišljanja, zajedno sa svojim najboljim željama za Novu godinu, zagovoru Blažene Djevice Marije,

naše brižne Majke koja se brine za potrebe naše ljudske obitelji, da nas zagovora kod svoga Sina Isusa, Kneza mira, da usliši naše ponizne prošnje i blagoslovi naše svakodnevne napore oko izgrađivanja bratskog i solidarnog svijeta.

Iz Vatikana, 8. prosinca 2015.
Svetkovina Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, Otvorenje Izvanrednog Jubileja milosrđa

Franjo

-
- 1 DRUGI VATIKANSKI KONCIL, Past. konst. *Gaudium et spes*, 1.
 - 2 Usp. *isto*, 3.
 - 3 Bula najave Izvanrednoga jubileja milosrđa *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 14-15.
 - 4 Usp. BENEDIKT XVI., Enc. *Caritas in veritate*, 43.
 - 5 Usp. *isto*, 16.
 - 6 Enc. *Populorum progressio*, 42.
 - 7 «Sve globaliziranije društvo čini nas, doduše, bliskima, no ne i braćom. Razum je, uzet za sebe, sposoban doći do jednakosti među ljudima i učvrstiti civilni suživot među njima, ali ne uspijeva uspostaviti bratstvo» (BENEDIKT XVI., Enc. *Caritas in veritate. Ljubav u istini*, 19).
 - 8 Apost. pob. *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 60.
 - 9 Usp. *isto*, 54.
 - 10 *Poruka za korizmu 2015.*
 - 11 Usp. Enc. *Laudato si'*, 92.
 - 12 Usp. *isto*, 51.
 - 13 *Obraćanje članovima Diplomatskog zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici*, 7. siječnja 2013.
 - 14 *Isto*.
 - 15 Usp. BENEDIKT XVI., *Intervent na Danu razmišljanja, dijaloga i molitve za mir i pravdu u svijetu*, Asiz, 27. listopada 2011.
 - 16 Usp. Apost. pob. *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 217-237.
 - 17 «Ali sve dok se ne uklone isključivanje i socijalna nejednakost u društvu i među različitim narodima, neće biti moguće iskorijeniti nasilje. Siromašne i najsiromašnije narode optužuje se za nasilje, ali sve dok ne budu svi imali jednake mogućnosti, razni oblici nasilja i ratova pronalaziti će plodno tlo koje će prije ili poslije eksplodirati. Kada je društvo – bilo ono lokalno, nacionalno ili globalno – spremno ostaviti na periferiji dio sebe, nema tih političkih programa niti snaga reda ili obavještajnih službi koje mogu na neograničeno vrijeme jamčiti mir. Tomu nije tako samo zato što nejednakost izaziva snažnu reakciju onih koji su isključeni iz sustava, već i zato jer je društveni i gospodarski sustav u svom korijenu nepravedan. Kao što dobro teži širiti se, tako zlo koje se tolerira, kao što je nepravda, teži širiti svoju štetnu snagu i tiho potkopavati temelje svakoga političkog i društvenog sustava, ma koliko on čvrst bio» (Apost. pob. *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 59).
 - 18 Usp. Enc. *Laudato si'*, 31; 48.
 - 19 *Poruka za Svjetski dan mira 2015.*, 2.
 - 20 Bula najave Izvanrednoga jubileja milosrđa *Misericordiae vultus*, 12.
 - 21 Usp. *isto*, 13.
 - 22 Ivan Pavao II., Enc. *Sollicitudo rei socialis*, 38.
 - 23 *Isto*.
 - 24 Usp. *isto*.
 - 25 Usp. Kateheza na općoj audijenciji od 7. siječnja 2015.
 - 26 *Poruka za Svjetski dan mira 2012.*, 2.
 - 27 *Isto*.
 - 28 Usp. *Angelus* od 6. rujna 2015.
 - 29 Usp. *Obraćanje izaslanstvu Međunarodne udruge za kazneno pravo*, 23. listopada 2014.

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA KORIZMU 2016.

**«Milosrđe mi je milo, a ne žrtva» (Mt 9, 13)
Djela milosrđa u jubilejskom hodu**

Draga braćo i sestre,

1. Marija - slika Crkve koja evangelizira zato što je evangelizirana

U buli najave Jubileja uputio sam poziv da se «korizmu u ovoj jubilejskoj godini živi intenzivnije kao povlašteno vrijeme u kojem će se slaviti i iskusiti Božje milosrđe» (*Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 17). S pozivom na slušanje Božje riječi i na sudjelovanje u inicijativi «24 sata za Gospodina» htio sam istaknuti da na prvome mjestu treba biti pobožno slušanje Božje riječi, napose one izrečene po prorocima. Božje milosrđe je naime navještaj svijetu: ali taj je navještaj svaki kršćanin pozvan osobno iskusiti. To je razlog zbog kojeg ću u korizmi slati misionare milosrđa da budu za sve konkretni znak Božje blizine i opraštanja.

Pošto je prihvatila Radosnu vijest koju joj je uputio arkandeo Gabriel, Marija je, u *Magnificat*, proročki opjevala Božje milosrđe kojom ju je Bog unaprijed izabrao. Nazaretska Djevica, Josipova zaručnica, postaje tako savršena slika Crkve koja evangelizira zato jer je Duh Sveti, koji je njezino djevičansko krilo učinio plodnim, nju samu evangelizirao i neprestano je evangelizira. U proročkoj tradiciji, milosrđe je naime usko povezano, već na etimološkoj razini, upravo s majčinskom utrobom (*rahamin*) kao i s velikodušnom, vjernom i suosjećajnom dobrotom (*hesed*), koja se očituje u bračnim i rodbinskim odnosima.

2. Božji savez s ljudima: povijest milosrđa

Otajstvo Božjeg milosrđa otkriva se tijekom povijesti saveza između Boga i

njegova naroda Izraela. Bog se, naime, uvijek pokazuje bogat milosrđem, spreman u svakoj prilici izliti na svoj narod nježnost i suosjećanje koji izvire «iz njedara», osobito u najdramatičnijim trenucima kad narod svojom nevjerom prekida vezu saveza i savez treba čvršće utvrditi u pravdi i istini. Posrijedi je prava i istinska drama ljubavi, u kojoj Bog igra ulogu oca i iznevjerenog zaručnika, dok Izrael igra ulogu nevjernog sina/kćeri i zaručnice. Upravo obiteljske slike – kao u Hošeinu slučaju (usp. *Hoš* 1-2) – pokazuju do kojeg se stupnja Bog želi vezati uz svoj narod.

Ta drama ljubavi postiže svoj vrhunac u utjelovljenom Sinu. U njemu Bog izlijeva svoje beskrajno milosrđe u tolikoj mjeri da ono postaje »utjelovljeno milosrđe« (*Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 8). Kao čovjek, Isus iz Nazareta je naime po svemu dijete Izraela i to dotle da utjelovljuje onaj savršeni posluš Bogu koji se traži od svakog pripadnika izraelskog naroda u *Shema*, koji je i danas srž Božjeg saveza s Izraelom: «Čuj, Izraele! Gospodin je Bog naš, Gospodin je jedan! Zato ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!» (*Pnz* 6, 4-5). Božji Sin je Zaručnik koji čini sve ne bi li pridobio ljubav svoje Zaručnice, uz koju ga veže bezuvjetna ljubav koja postaje vidljivom u svadbi s njom u vječnosti.

To je živo srce apostolske *kerygme*, u kojoj Božje milosrđe ima središnje i temeljno mjesto. Ona je «ljepota Božje spasiteljske ljubavi očitovane u Isusu Kristu umrlom i uskrsnom» (apost. pob. *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 36), onaj prvi navještaj koji «moramo uvijek iznova slušati na razne načine i koji se mora uvijek iznova naviještati u katehezi»

(isto, 164). Milosrđe dakle «izražava način na koji Bog postupa s grešnikom, nudeći mu novu priliku da prizna svoj grijeh, za njega se pokaje, obrati se i vjeruje» (*Misericordiae vultus*, 21), ponovno uspostavljajući, upravo na taj način, odnos s njim. U Isusu raspetom Bog ide tako daleko da želi doći do grešnika bez obzira koliko se ovaj od njega udaljio, upravo tamo gdje se izgubio i udaljio od njega. I to čini u nadi da će moći tako konačno raznježiti otvrdnulo srce svoje Zaručnice.

3. Djela milosrđa

Božje milosrđe preobražava čovjekovo srce i daje mu iskusiti vjernu ljubav i tako ga osposobljava da i on sam bude milosrdan. Uvijek je novo čudo da se Božje milosrđe može širiti u životu svakog od nas, potičući nas na ljubav prema bližnjemu i oživljavajući ono što tradicija Crkve naziva tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa. Ona nas podsjećaju da se naša vjera izražava u konkretnim i svakodnevnim djelima kojima je cilj pomoći našem bližnjemu u tijelu i u duhu: hraniti ga, odjenuti, utješiti, odgojiti. Zato sam izrazio želju «da kršćanski narod, tijekom Jubileja, razmišlja o *tjelesnim* i *duhovnim djelima milosrđa*. Na taj će se način probuditi naša svijest, koja je previše često uspavana pred dramom siromaštva. Ulazimo također sve više u srž evanđelja, gdje Bog siromašnima na poseban način iskazuje svoju milosrdnost» (isto, 15). U siromahu, naime, Kristovo tijelo «ponovno postaje vidljivo u tijelu mučenih, ranjenih, bičevanih, pothranjenih, prognanih... kako bismo ga prepoznali, dotakli i za nj se brižno skrbbili» (isto). Nečuven je i skandalozan misterij činjenica da se u povijesti nastavlja patnja Nevinog Jaganjca, tog gorućeg grma nezasluzene ljubavi pred kojim možemo poput Mojsija samo izuti obuću (usp. *Izl* 3, 5); to više kad je siromah brat ili sestra u Kristu koji trpe zbog svoje vjere.

Pred tom ljubavlju snažnom poput smrti (usp. *Pj* 8, 6), najbjeđenijim se siromahom pokazuje onaj koji ne prihvaća da ga se takvim promatra. Vjeruje da je bogat, ali je zapravo najsiromašniji od svih siromaha. On je to zato što je rob grijeha, koji ga tjera da koristi bogatstvo i moć ne zato da služi Bogu i drugima, već zato da zatomi u sebi duboku svijest da i on sam nije ništa drugo već siromašni prosjak. I što su veća moć i bogatstvo kojim raspolaže, to većom može postati ta lažna zaslijepljenost. On ide čak tako daleko da ne želi ni vidjeti siromašnog Lazara koji prosi pred vratima njegove kuće (usp. *Lk* 16, 20-21), koji je slika Krista koji u siromašnima prosi naše obraćenje. Lazar je mogućnost obraćenja koju nam Bog pruža a koju možda ne vidimo. A ta zaslijepljenost ide ruku pod ruku s oholim delirijem svemoći, u kojem zlokobno odzvanja onaj đavolski «bit ćete kao bogovi» (*Post* 3, 5) koji je korijen svakoga grijeha. Taj delirij može poprimiti također društvene i političke oblike, kao što su to pokazali totalitarizmi 20. stoljeća, i kao što to pokazuju ideologije jednonumlja i tehnnoznanosti, koji teže tome da učine Boga nevažnim a čovjeka svedu na mnoštvo koje treba instrumentalizirati. Mogu to danas pokazati također strukture grijeha vezane uz model lažnog razvoja utemeljenog na idolatriji novca, koja dobrostojeće pojedince i najbogatija društva čini ravnodušnima prema sudbini siromašnih, te im zatvaraju svoja vrata i ne žele ih čak ni vidjeti.

Korizma u ovoj jubilejskoj godini je, dakle, za sve pogodno vrijeme da mogu konačno izaći iz svoje egzistencijalne otuđenosti zahvaljujući slušanju Božje riječi i djelima milosrđa. Ako tjelesnim djelima milosrđa dotičemo Kristovo tijelo u braći i sestrama potrebitim hrane, odjeće, stana, pohoda, duhovna djela – savjetovati, poučavati, opraštati, opominjati, moliti – izravnije se dotiču naše grešnosti. Zato se tjelesna i duhovna djela nikada ne smije razdvajati. Naime, upravo dotičući u bijed-

niku tijelo raspetog Isusa grešnik može primiti na dar svijest da je on sâm siromašni prošnjak. Na taj način i »oholi«, «moćni» i «bogati» o kojima se govori u *Magnificat* imaju priliku osjetiti da su nezasluženo ljubljani od Raspetoga, koji je također za njih umro i uskrsnuo. Jedino je u toj ljubavi odgovor na onu žeđ za neprolaznom srećom i ljubavlju koju se čovjek zavarava da može utažiti idolima znanja, moći i posjedovanja. Ali uvijek ostaje opasnost da, zbog sve veće zatvorenosti Kristu, koji u siromahu nastavlja kucati na vrata njihova srca, oholi, bogati i moćni na kraju sami sebe osude na pad u onaj vječni bezdan samoće koji je pakao. Eto zašto iznova odzvanja za njih, kao i za sve nas, ozbiljna Abrahamova opomena: «Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!» (*Lk* 16, 29). Taj će nas

djelatni posluh pripremiti na najbolji način za proslavu konačne pobjede nad grijehom i smrću sada već uskrslog Zaručnika, koji želi očistiti svoju Zaručnicu, u iščekivanju njegova dolaska.

Nemojmo izgubiti ovo vrijeme korizme pogodno za obraćenje! Molimo za to obraćenje po majčinskom zagovoru Djevice Marije, koja je prva, pred veličinom Božjeg milosrđa koje joj je bilo besplatno darovano, prepoznala vlastitu malenost (usp. *Lk* 1, 48), priznavši se poniznom službenicom Gospodnjom (usp. *Lk* 1, 38).

Iz Vatikana, 4. listopada 2015. Blagdan svetog Franje Asiškog

Franjo

PORUKA SVETOG OCA FRANJE
ZA 53. SVJETSKI DAN
MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA 2016.

Crkva – majka zvanjâ

Draga braćo i sestre!

Kako bih želio da tijekom ovog izvanrednog Jubileja milosrđa svi krštenici dožive radost pripadnosti Crkvi i otkriju da se kršćanski poziv, baš kao i svako pojedino zvanje, rađa u krilu Božjeg naroda i dar je Božjeg milosrđa! Crkva je dom milosti, a to je «tlo» gdje zvanje niče, raste i donosi plod.

Iz tog razloga pozivam sve vas da, o 53. Svjetskom danu molitve za duhovna zvanja, razmišljate o apostolskom zajedništvu i zahvaljujete za ulogu zajednice na putu zvanja svakog pojedinca. U buli najave izvanrednog Jubileju milosrđa podsjetio sam na ono što je Beda Časni rekao o pozivu svetog Mateja: «*Miserando atque eligendo*» (*Misericordiae vultus* 8). Gospodinovo milosrdno

djelovanje oprašta naše grijehe i otvara nas novom životu koji se konkretizira u pozivu na nasljedovanje i poslanje. Svako zvanje u Crkvi ima svoj izvor u Isusovu samilosnom pogledu. obraćenje i poziv su dva lica iste medalje i ostaju trajno uzajamno povezani kroz cijeli život učenika misionara.

Blaženi Pavao VI. u svojoj apostolskoj pobudnici *Evangelii nuntiandi* opisao je različite korake u procesu evangelizacije. Jedan od tih koraka je pripadnost kršćanskoj zajednici (usp. br. 23), onoj zajednici od koje smo mi sami primili svjedočanstvo vjere i jasan navještaj Gospodinova milosrđa. Ta pritjelovljenost kršćanskoj zajednici obuhvaća u sebi cjelokupno bogatstvo crkvenog života, osobito sakramente. Doista, Crkva nije

samo mjesto u koje vjerujemo, već je to također predmet naše vjere; zbog toga u Vjeronanju molimo: «Vjerujem u Crkvu».

Božji se poziv zbiva *posredstvom zajednice*. Bog nas poziva da postanemo dijelom Crkve i, nakon što postignemo određeni stupanj zrelosti u njoj, on nam daje točno određeni poziv. Zvanje je put kojim se kroči zajedno s braćom i sestrama koje nam je Gospodin dao: to je *poziv* koji odiše zajedništvom. Crkvena dinamika poziva je protulijek ravnodušnosti i individualizmu. Ona uspostavlja zajedništvo u kojem je ravnodušnost pobijeđena ljubavlju, jer zahtijeva da izađemo iz sebe samih i stavimo svoj život u službu Božjeg nauma, prigranjujući povijesne okolnosti njegova svetog naroda.

Na ovaj Dan posvećen molitvi za duhovna zvanja, potičem sve vjernike da preuzmu svoj dio odgovornosti u pogledu brige i razlučivanja zvanjâ. Kad su apostoli tražili nekoga da zauzme mjesto Jude Iškariotskog, sveti Petar je okupio stotinu i dvadeset braće (usp. *Dj* 1, 15); a kod izbora sedmorice đakona okupila se skupina učenika (usp. 6, 2). Sveti Pavao je dao Titu točno određene kriterije za izbor prezbiterâ (usp. *Tit* 1, 5-9). I dan-danas kršćanska zajednica je uvijek prisutna u razlučivanju zvanja, u njihovoj izgradnji i njihovoj ustrajnosti (usp. *Apost. pobud. Evangelii gaudium*, 107).

Zvanja se rađaju u Crkvi. Od prvog trenutka kada se zvanje javi, nužno je imati odgovarajući »osjećaj« za Crkvu. Nitko nije pozvan isključivo za određeni kraj, za neku skupinu ili crkveni pokret, već za Crkvu i za svijet. «*Jasni znak autentičnosti neke karizme njezina je crkvenost, njezina sposobnost da se skladno uklopi u život svetoga Božjeg naroda za dobro svijetu*» (*isto*, 130). Odgovarajući na Božji poziv, mladi čovjek osjeća kako se širi njegov crkveni obzor, pred očima mu se otvara mnogolikost karizmi i kadar je poduzeti objektivnije razlučivanje. Zajednica, na taj način, postaje kuća i obitelj gdje se zvanje

rađa. Kandidati sa zahvalnošću promatraju to posredovanje zajednice kao nezaobilazni element za svoju budućnost. Uči poznavati i ljubiti braću i sestre koji slijede put različit od njihova; a te veze jačaju u svima zajedništvo.

Zvanja rastu u Crkvi. Tijekom izgradnje kandidati za različita zvanja trebaju sve bolje upoznavati crkvenu zajednicu, nadilazeći ograničene poglede koje svi na početku imamo. U tu je svrhu korisno poduzeti *neko apostolsko iskustvo zajedno s ostalim članovima zajednice*, kao na primjer: u društvu dobrog vjeroučitelja naviještati kršćansku poruku; iskusiti evangelizaciju periferije zajedno s nekom od redovničkih zajednica; otkriti blago kontemplacije kroz iskustvo života u klauzuri; bolje upoznati misiju *ad gentes* u kontaktu s misionarima; s dijecezanskim svećenicima produbiti iskustvo pastora u župama i biskupijama. Za one koji su već u izgradnji, crkvena zajednica ostaje uvijek temeljno odgojno okruženje, prema kojem se osjeća zahvalnost.

Crkva podupire zvanja. Nakon konačnog opredjeljenja, naš put zvanja u Crkvi ne završava, već se nastavlja u našoj spremnosti na služenje, u našoj ustrajnosti i trajnoj izgradnji. Onaj tko je posvetio svoj život Gospodinu spreman je služiti Crkvi gdje god je to potrebno. Misija Pavla i Barnabe je dobar primjer te spremnosti služiti Crkvi. Poslani od Duha Svetoga i antiohijske zajednice u misiju (usp. *Dj* 13, 1-4), vratili su se toj istoj zajednici i ispriopovjedili što je Gospodin učinio po njima (usp. *Dj* 14, 27). Misionare prati i podupire kršćanska zajednica, koja uvijek ostaje ključna referentna točka, kao vidljiva domovina koja pruža sigurnost onima koji su na putu prema vječnome životu.

Među pastoralnim djelatnicima posebnu važnost imaju svećenici. Po njihovoj se službi uprisutnjuje Isusova riječ, koji je rekao: «*ja sam vrata ovcama [...] Ja sam pastir dobri*» (*Iv* 10, 7.11). Pastoral zvanjâ

je temeljni dio njihove pastoralne službe. Svećenici prate one koji traže svoje zvanje, kao i one koji su već posvetili život služenju Bogu i zajednici.

Svi su vjernici pozvani postati svjesni crkvenog dinamizma zvanjâ, kako bi vjerska zajednica mogla postati, po primjeru Blažene Djevice Marije, nalik majčinu krilu koje prihvaća dar Duha Svetoga (usp. Lk 1, 35-38). Majčinstvo se Crkve očituje u ustrajnoj molitvi za zvanja i odgojnom radu i praćenju svih onih koji osjećaju Božji poziv. Crkva to majčinstvo izražava također pažljivim odabirom kandidatâ za svećeničku službu i posvećeni život. Konačno, Crkva je majka zvanjâ stalnom potporom onih koji su posvetili svoje živote služenju drugima.

Molimo Gospodina da svima onima koji su na putu zvanja podari duboki osjećaj pripadnosti Crkvi te da Duh Sveti u pastirima i svim vjericima osnaži duh

zajedništva, razlučivanja i duhovnog očinstva i majčinstva.

Milosrdni Oče, koji si dao svoga Sina za naše spasenje i trajno nas podupireš darovima svoga Duhom, daj nam žive, gorljive i radosne kršćanske zajednice, koje su izvori bratskoga života i koje kod mladih bude želja da se posvete Tebi i djelu evangelizacije. Podupri te zajednice u njihovu nastojanju da ponude odgovarajuću katehezu zvanja i putove posebnog posvećenja. Udijeli mudrost potrebnu za razlučivanje zvanja, tako da u svemu sja veličina tvoje milosrdne ljubavi. Neka Marija, Isusova Majka i odgojiteljica, zagovara za svaku kršćansku zajednicu, da, postavši plodnom po Duhu Svetom, bude izvor pravih zvanja u službi svetoga Božjeg naroda.

Iz Vatikana, 29. studenoga 2015., Prva nedjelja došašća.

Franjo

PORUKA U POVODU ZAVRŠETKA GODINE POSVEĆENOG ŽIVOTA I PRIGODOM DANA POSVEĆENOG ŽIVOTA 2016.

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Pri kraju smo Godine posvećenog života koja je započela 30. studenoga 2014., a njezin je završetak određen za 2. veljače 2016. U Hrvatskoj su kroz to razdoblje održani brojni susreti. Tako su redovnici, redovnice i druge Bogu posvećene osobe sudjelovali u Drugom nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji na Trsatu, a u Zagrebu je održan susret mladih redovnica i redovnika. Redovnički dani održani su ove godine na više mjesta nego što je to do sada bio slučaj, a u okviru Redovničkih dana u Zagrebu s prigodnim je

predavanjem gostovao i tajnik Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, mons. José Rodríguez Carballo. Središnji događaj Godine posvećenog života u Hrvatskoj bio je Nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika i laika povezanih s redovničkim zajednicama u Hrvatskom nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici. Ovi susreti, kao i brojni drugi projekti i pothvati, poput redovničkog benda i medijskoga praćenja, omogućili su veću prisutnost redovništva i drugih Bogu posvećenih osoba u javnom životu. Kroz godinu posvećenog života više je redovničkih zajednica proslavilo svoje godišnjice osnutka ili druge važne događaje svoje povijesti, a u tijeku je proslava 800.

obljetnice dominikanskoga reda, dok će franjevci ove godine proslaviti 800. obljetnicu Porcijunkulskoga oprosta.

2. Na kraju Godine posvećenog života dobro je promisliti je li zajedničkim trudom, zalaganjima i projektima došlo do pozitivnog pomaka u životu i djelovanju Bogu posvećenih osoba u svjetlu postavljenih ciljeva: sa zahvalnošću se sjetiti nedavne prošlosti, s nadom prigrliti budućnost i sa strašću živjeti sadašnjost. Osim toga, bilo bi dobro vidjeti je li se pomak dogodio i na drugim razinama, primjerice, u kojoj su mjeri redovnici i laici posvećeni u svijetu krenuli prema rubovima, prema svima koji su u potrebi ili u Crkvi i društvu zastupljeni. Ova pitanja mogu ostati na razmišljanje svakoj zajednici, ali i svakoj Bogu posvećenoj osobi.

3. Sretna je okolnost da je završetak Godine posvećenog života obilježen početkom Izvanrednog jubileja milosrđa koji je započeo 8. prosinca 2015., a trajat će do 20. studenoga 2016. Osobito se redovnice, redovnici i ostale Bogu posvećene osobe trebaju osjetiti pozvanima navješćivati svima Božje milosrđe. Ako je, kako kaže papa, «milosrđe postalo živo, vidljivo i dosegnulo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta» (*Misericordiae vultus*, 1), onda oni koji su odlučili iz bližega nasljedovati stope Isusa Krista, postaju vidljivi znakovi toga živoga milosrđa u današnjem svijetu. Da bi se to moglo dogoditi, potrebno je najprije osobno prepoznati na sebi samome djelovanje Božjega milosrđa. Potrebno je prepoznati se od Boga zamilovanim, utjecati se njegovoj nježnoj ljubavi i dozvoliti da on mijenja i preobražava. U tu svrhu valja još snažnije naglasiti važnost pomirenja unutar zajednica i pomirenja s Bogom u sakramentu pomirenja. Za svakog redovnika, redovnicu i laika posvećenog u svijetu ovaj Izvanredni jubilej trebao bi biti poticaj na osobno obraćenje. Ovo iskustvo milosrdnoga Boga ne smije međutim ostati zatvoreno u životu pojedinca ili zajednice, nego ga valja komunicirati prema van. Papa u buli kojom je

najavio Izvanredni jubilej milosrđa kaže: «Crkva ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja, koje na svoj način mora doprijeti do srca i uma svake osobe. Kristova zaručnica mora se ugledati na Sina Božjega, koji ide ususret svima bez iznimke. U ovo vrijeme, kada se Crkva posvećuje zadaći nove evangelizacije, temu milosrđa treba uvijek predlagati s novim zanosom i novim pastoralnim djelovanjem.» U nastavku papa dodaje da Crkva «vlastitim riječima i djelima mora prenositi milosrđe, kako bi dotaknula srca svih ljudi i potaknula ih da ponovno pronađu put koji vodi k Ocu» (*Misericordiae vultus* 12). Evo zadatka za redovnike, redovnice i ostale Bogu posvećene osobe.

4. Kroz Izvanredni jubilej milosrđa ostaje svima mogućnost da se uključe u različita događanja na razini pojedinih biskupija, u svojim zajednicama, svjedočeći uvijek milosrdno lice Oca koji poziva čovjeka, nalazi izgubljene, tješi ožalošćene, oprašta grešnicima i pomaže svima. Bit će, međutim, prilike i za javno i zajedničko svjedočenje. Raduje nas što su kao zaštitnici ovog Jubileja odabrana dvojica redovnika: sveti Pio iz Pietrelcine i naš sveti Leopold Bogdan Mandić. Tijela ovih dvaju svetaca bit će izložena na štovanje u bazilici sv. Lovre izvan zidina od 3. do 5. veljače i u bazilici sv. Petra u Rimu od 6. do 11. veljače 2016., a tijelo svetog Leopolda Bogdana Mandića bit će, od 13. do 18. travnja 2016., također izloženo u župnoj crkvi svetog Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu i u zagrebačkoj katedrali. Pozivamo stoga sve redovnike, redovnice i ostale Bogu posvećene osobe da, koliko je u njihovim mogućnostima, obilježe ovaj događaj.

5. Kad govori o željenim plodovima Izvanrednog jubileja milosrđa, papa Franjo kaže: «Kako samo želim da nadolazeće godine budu prožete milosrdem, da bismo išli ususret svakoj osobi, noseći Božju dobrotu i nježnost!» (*Misericordiae vultus* 5). Ići ususret svakoj osobi! Bogu posvećene osobe u središtu svoga zanimanja, svoga dje-

lovanja, ali i svojih misli i svojih molitava, trebaju na prvom mjestu imati osobu. Važna su pravila, propisi, zahtjevi reda ili družbe, no ne smiju zamagliti pred našim pogledom osobu kojoj smo poslani i u kojoj prepoznajemo Isusa Krista. U svojim osobnim susretima s drugima i u djelovanju cijele zajednice valja izbjeći napast da osobu zanemarimo ili čak povrijedimo pokušavajući je smjestiti unutar naših očekivanja. Ići ususret svakoj osobi! To znači ususret svakome, bez ograničenja. Valja izbjeći napast da svoje djelovanje tako ograničimo na samo jednu naciju, samo jedno područje, samo pripadnike Crkve.

6. Neka Izvanredni jubilej milosrđa bude prigoda svim redovnicama, redovnicima i ostalim Bogu posvećenim osobama

da najprije iskuse blizinu Boga «bogatog milosrđem», a onda da i sami postanu navjesticitelji i navjesticiteljice, djelitelji i djeliteljice milosrđa svim ljudima i svakoj osobi. Neka to bude novi korak koji neće završiti s krajem Jubileja, nego će se nastaviti i kroz nadolazeće godine.

S tim mislima od srca vam želimo blagoslovljen Dan posvećenog života i milosrđem ispunjenu godinu Jubileja!

O blagdanu Obraćanja svetoga Pavla, 25. siječnja 2016.

U ime Vijeća HBK za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života:
mons. Mate Uzinić, predsjednik

U ime HKVRPP:
fra Jure Šarčević, predsjednik

Broj: 55/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA I ZAVRŠETAK GODINE POSVEĆENOG ŽIVOTA

— KRK, 6. VELJAČE 2016. —

U subotu 6. veljače, obilježiti ćemo za našu biskupiju Dan posvećenog života i tako svečano zatvoriti Godinu posvećenog života koju je papa Franjo otvorio u Rimu u nedelju 30. studenog 2014.

Pozivam stoga sve redovnike i redovnice kao i njihove kandidate i kandidatice da zajedničkim duhovnim programom i svetom misnom žrtvom obilježimo taj Dan.

U 16 sati započet će prigodan program kojega pod nazivom «Kruna redovničke godine», zajedno sa suradnicima, župljanima Punta, pripremaju sestre karmelićanke BSI iz Punta. Uslijedit će govor o otajstvu posvećenog života, o učinjenom u protekloj Godini posvećenog života te svjedočanstvo.

Nakon prigodnog programa i eventualne mogućnosti za sakrament pomirenja u katedrali (kanonici i ostali svećenici bit će na raspolaganju za ispovijedi), uslijedit će slavlje svete mise za vrijeme koje će redovnici i redovnice obnoviti svoje redovničke zavjete.

Nakon mise svi su prisutni svećenici, redovnici, braća i kandidati te redovnice i njihove kandidatkinje pozvani na domjenak u Biskupski dvor.

Potičem sve župnike da obavijeste svoje vjernike da sudjeluju u ovoj svečanosti i molitvom podrže redovnike i redovnice te zahvale milosrdnom Ocu za njihovu službu.

BISKUP:

✠ Ivica, v.r.

Broj: 56/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

TEČAJEVI PRIPRAVE ZA BRAK

Tečaj pripreme za brak za područje **otoka Krka** održat će se kroz osam večeri i to od 15. do 18. te od 22. do 25. veljače 2016. godine. Tečaj će se odvijati u dvorani Biskupskog dvora u Krku od 19.00 do 20.30 sati.

Za područje **otoka Lošinja** tečaj će se održati od 11. do 19. veljače i to večeri 11. i 12. te će se nastaviti od 15. do 19. veljače,

a za područje **otoka Cresa** od ponedjeljka 29. veljače do subote 5. ožujka.

Za područje **otoka Raba** tečaj će se održati od nedjelje 28. veljače do četvrtka 3. ožujka.

Tečaj pripreme za brak u **Novalji** će se održati od 12. do 14. veljače.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 57/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

24. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

— 11. VELJAČE 2016. —

U prošlom smo broju *Službenog vjesnika Biskupije Krk* (broj: 5/2015., str. 179 – 181.) objavili poruku Svetog Oca Franje za Svjetski dan bolesnika koji se tradicionalno obilježava na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače. Poruka nosi naslov *Pouzdati se u milosrdnog Isusa poput Marije: «Što god vam rekne, učinite!»* (Iv 2,5). Vjerujemo da će vam biti nadahnuće kako u sastavljanju propovijedi toga dana tako u osobnom kontaktu s bolesnicima i nemoćnima.

Godina milosrđa posebno nam pred oči stavlja one koji svakodnevno nose teški križ bolesti i patnje, osamljenosti, napuštenosti, nerazumijevanja. Znamo koliko često bolest uzrokuje klonulost duha, tjeskobu pa čak i očaj. Posjetiti one koji su pogođeni teškim bolestima i često prikovani uz krevet, biti im na raspolaganju za ispovijed, pričest, bolesničko pomazanje, duhovni razgovor i ohrabrenje te poticati i druge vjernike, posebno župne molitvene i karitativne zajednice na djela

milosrđa onima koji zbog bolesti trpe, u ovoj Godini milosrđa mora biti neizostavni i vrlo važan dio našeg pastorala. Štoviše, bolesna pohoditi je jedno od tjelesnih djela milosrđa po kojem se može zadobiti jubilarni potpuni oprost. Slijediti Kristov primjer, kako to ističe i papa Franjo, te naviještati radosnu vijest i Božje milosrđe onima koji su pogođeni bolešću i patnjom koje po Kristovoj mucu i smrti dobivaju novi smisao i značenje, neka nam uvijek bude na srcu. Budući da je u našim župama sve više starijih vjernika, briga za njih nikako ne smije izostati.

Ukoliko smatraju uputnim, svećenici mogu sakrament bolesničkog pomazanja podijeliti bolesnima na misi 11. veljače, obrazloživši prije toga župnoj zajednici narav i svrhu ovog sakramenta te kome se i kada podjeljuje.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 58/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

SV. MISA I BRIGA ZA UMIRUĆE U VELJAČI

Već 44 godine (od 1972.) mjesec veljača je u našoj biskupiji posvećen apostolatu umirućih. Po našim se župama služi sv. misa za umiruće s pozivom vjernicima da u što većem broju sudjeluju na misi, a oni koji to žele, mogu doprinijeti za misni stipendij. Time se senzibilizira vjernička zajednica za odgovornost prema onima koji odlaze s ovoga svijeta u vječnost, a potrebni su naše pomoći. Stoga i ove godine potičemo župnike da tijekom mjeseca veljače slave jednu svetu misu za umiruće.

Vrijeme teških bolesti i agonije vrijeme je preispitivanja, često i dubokih kriza, no

može biti i milosno vrijeme obraćenja, posvećenja i predanja Gospodinu kako umirućeg tako i članova njegove obitelji. Budimo uvijek na raspolaganju vjernicima kako bi se što bolje pripremili za smrt ili rastanak od svojih bližnjih. Budimo raspoloživi za duhovne razgovore i utjehu, sakramenat pomirenja i sv. pričesti te bolesničko pomazanje. Ukazujmo uvijek na važnost sakramenata u tim posebnim životnim trenucima.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

KORIZMA

Korizma koja započinje Čistom srijedom – Pepelnicom – ove godine na dan 10. veljače, vrijeme je intenzivne pripreve na proslavu Vazmenog otajstva. Korizma je vrijeme molitve, posta, odricanja od onoga što nas udaljuje od našeg cilja: života s Bogom i u Bogu, u koji smo po krštenju uronjeni a koji nam je darovan po Isusovoj pobjedi nad grijehom i smrću – toj neizmjerne objavi Božjega milosrđa i ljubavi. U ovoj Godini milosrđa u kojoj je papa Franjo posebno želio da svatko osjeti živo iskustvo Božjeg milosrđa – Očeve blizine koja se svakome želi darovati, ne zaboravljajući ni na one koji su se udaljili od Crkve, koji su opterećeni grijehom ili nose križ nemoći, napuštenosti ili bilo koje druge poteškoće, pozivam sve svećenike i redovnike na intenzivniji pastoralni rad i zauzetost, posebno na raspoloživost za ispovijed, organiziranje molitvi i pobožnosti, duhovnih obnova, hodočašća u neku od jubilejskih, oprosni crkvi, zauzetosti oko bolesnika, nemoćnih... Iznimno je važno koristiti svaku prigodu da se progovori o sakramentu pomirenja i oprostima koji se mogu zadobiti u ovoj jubilarnoj godini, o čemu smo pisali u prošlom broju našeg *Službenog vjesnika* (br. 5/2015., str. 205-

206.) i tiskali u prigodnim knjižicama. Potaknimo vjernike na intenzivniji molitveni život, ali i na to da sami budu donositelji milosrđa i zauzeti svjedoci Božje ljubavi svima koji su pogođeni materijalnim i duhovnim nedaćama.

U pastoralnom osmišljavanju korizmenog vremena pomoći će nam i ovogodišnja poruka pape Franje za korizmu na temu: *«Milosrđe mi je milo, a ne žrtva» (Mt 9,13). Djela milosrđa u jubilejskom hodu*, koju donosimo u ovom broju *Službenog vjesnika*, str.11-13.

Podsjećamo i ovom prigodom kako su na Čistu srijedu i Veliki petak obvezni post i nemrs: post za sve punoljetne vjernike do započete šezdesete godine života, a nemrs za sve one koji su navršili četrnaestu godinu života. Nemrs treba održavati u sve korizmene petke, dok se u drugo vrijeme kroz godinu može zamijeniti nekim drugim pokorničkim djelom. Dobro je na to uvijek iznova podsjećati i podučavati naše vjernike.

BISKUP:
✠ Ivica, v. r.

ŽUPNE CRKVE – JUBILEJSKE OPROSNE CRKVE

Kao što je svima poznato, na III. nedjelju došašća, 13. prosinca prošle 2015. godine otvorena su Sveta vrata milosrđa krčke katedrale, te ex-katedrala u Osoru i Rabu, dok su na Novu godinu, 1. siječnja 2016. otvorena Sveta vrata u Svetištu Majke Božje Goričke. Time su te crkve postale jubilejske oprosne crkve, dakle mjesta gdje se

može proći kroz Sveta vrata milosrđa i dobiti potpuni oprost.

Kako bi vjernicima naše biskupije, posebno starijima i onima slabijeg zdravlja, kojima je možda teže doći do spomenutih crkvi, bila također dostupna mogućnost zadobivanja jubilejskog oprosta u njihovoj župnoj crkvi, ovime donosim odluku da sve

župne crkve u našoj biskupiji postaju jubilejske oprosne crkve, i to:

a) na dan liturgijskog slavlja zaštitnika (patrona) svake župe;

b) u nedjelju Božanskog Milosrđa, koja je II. nedjelja po Uskrsu i ove godine pada na dan 3. travnja;

c) na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije – Veliku Gospu, 15. kolovoza.

One župe kojima je svetkovina Velike Gospe ujedno i župni patron, kao i župe koje su već imale župnog patrona u tijeku Godine milosrđa, mogu stoga izabrati još jedan dan za jubilejski oprost.

Uoči tih dana neka župnici obavijeste svoje župljane o ovoj mogućnosti: da će naime toga dana u svojoj župnoj crkvi, ako ispune propisane uvjete (na koje treba podsjetiti i protumačiti ih vjernicima), moći zadobiti jubilejski potpuni oprost. Štoviše, neka ih pozovu da to, ako im je ikako moguće, i učine za duhovno dobro svoje i/ili svojih pokojnika.

Tako će se širi krug vjernika i svi, koji to mogu i hoće, moći aktivno i plodonosno uključiti u Svetu godinu milosrđa u vlastitoj župnoj crkvi i župnoj zajednici.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 61/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

PASTIRSKI POHOD ŽUPA VRBNIČKOG DEKANATA TE NOVALJE I LUNA

Od mjeseca veljače pa do mjeseca travnja odvijati će se pastirski pohodi župa Vrbničkog dekanata s podjelom sv. Potvrde prema sljedećem rasporedu:

Risika: od 12. do 14. veljače 2016.

Garica: 23. i 28. veljače 2016.

Draga Bašćanska: od 11. do 13. ožujka 2016.

Baška: od 7. do 10. travnja 2016.

Vrbnik: od 13. do 17. travnja 2016.

Župnici će se dogovoriti s biskupom o točnom rasporedu pohoda. Potrebno je da čim prije Ordinarijatu dostave, u dva primjerka, pisani program pohoda, te najkasnije dva tjedna prije pohoda, također u dva primjerka, Izvještaj za pastirski pohod župe.

Pastirski pohod **Luna** odvijat će se 16., 17. i 21. veljače, a pastirski pohod **Novalje** od 18. do 21. veljače 2016.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 62/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

GODIŠNJICA SMRTI BISKUPA KARMELA ZAZINOVIĆA

– 5. OŽUJKA 2016. –

Na 19. godišnjicu smrti biskupa Karmela Zazinovića u subotu, 5. ožujka o.g. u katedrali će se u 18.00 sati slaviti sveta misa za pokoj njegove duše.

Ovu će misu, u suslavlju sa kanonicima i svećenicima grada Krka, predslaviti biskup u miru mons. Valter Župan.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 63/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

MILOSTINJA IV. KORIZMENE NEDJELJE I MISE «ZA DUŠE»

Ove godine četvrta korizmena nedjelje pada na dan 6. ožujka. Od milostinje koja se na svim misama skupa te nedjelje kao i kroz tjedan nakon te nedjelje župnici i župni upravitelji dužni su slaviti ili dati slaviti mise za pokojne – «za duše» – po dvostrukom misnom stipendiju.

Neka se te mise služe u tjednu neposredno nakon četvrte korizmene nedjelje i neka vjernici budu o tome obaviješteni. Detaljnije o ovom predmetu nalazi se u dopisu br. 821/2000. od 13. prosinca 2000., u: *Službeni vjesnik*, br. 6/2000., str. 154-155.

BISKUP:
✠ Ivica, v. r.

Broj: 64/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

SV. MISA ZA POKOJNE BISKUPE, SVEĆENIKE I REDOVNIKE

U smislu naše dijecezanske odredbe (br. 49/2014. od 20. siječnja 2014., u: *Službeni vjesnik*, br. 1/2014, str. 17-18), i ove godine potičemo župnike da u ponedjeljak poslije četvrte nedjelje korizme, 7. ožujka, slave svetu misu na sljedeću nakanu:

– za pokojne svećenike koji su službovali u toj župi (tim župama) i za pokojne

biskupe, svećenike, redovnike i redovnice rodom iz te župe (tih župa).

Stipendij ove mise uzima se iz milostinje četvrte korizmene nedjelje kao i za sve mise za duše u tom tjednu, kako je naznačeno u prethodnom dopisu.

BISKUP:
✠ Ivica, v. r.

Broj: 65/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

OBLJETNICE REĐENJA BISKUPA ORDINARIJA IVICE (22. OŽUJKA)

I BISKUPA U MIRU VALTERA (15. OŽUJKA)

U mjesecu ožujku obilježavamo obljetnice biskupskih ređenja našeg biskupa ordinarija mons. Ivica Petanjka, kao i biskupa u miru mons. Valtera Župana. Dok biskup Ivica 22. ožujka slavi prvu godišnjicu svoje biskupske službe, dana 15. ožujka spominjemo se osamnaeste obljetnice biskupskog ređenja biskupa Valtera.

Potičemo Vas stoga da ih se, na spomenute dane, u svim misama s vjernicima posebnim zazivom u molitvi vjernika spomenemo i preporučimo Gospodinu. Izrazimo im na taj način zajedništvo ali i zahvalnost Bogu za sve što preko njih čini za našu biskupijsku zajednicu i šire.

GENERALNI VIKAR:
Slavko Zec

ZNAJSTVENI SIMPOZIJ O KRČKOM BISKUPU
MONS. DR. JOSIPU SREBRNIĆU POVODOM 50. OBLJETNICE NJEGOVE SMRTI
(1966.-2016.)

– RIJEKA, 4. OŽUJKA 2016. –

Ove se godine navršava 50 godina od smrti krčkoga nad/biskupa mons. dr. Josipa Srebrnića (1966.-2016.). Blagopokojni biskup Josip Srebrnić uvelike je obilježio svoje dugogodišnje biskupsko razdoblje (1923.-1966.) u različitim društvenim okolnostima, posebice u teškom vremenu Drugoga svjetskog rata, te prijeratnom i poslijeratnom razdoblju.

Krčka je biskupija predložila Teologiji u Rijeci da se tim povodom o njemu i vremenu u kojem je živio priredi znanstveni skup. Prijedlog je prihvaćen na prvoj redovitoj sjednici Nastavničko-suradničkog zbora 1. listopada 2015. godine, i odlučeno da se simpozij održi u petak 4. ožujka 2016. u Velikoj dvorani Teologije u Rijeci.

Na jednodnevnom skupu o nad/biskupu Josipu Srebrniću progovorit će pod raznim vidovima njegova života i djelovanja devet predavača, i to:

1. Prof. dr. sc. Bogdan KOLAR, Ljubljana: *Josip Srebrnić – profesor teologije u Gorici i Ljubljani.*
2. Doc. dr. sc. Anton BOZANIĆ, Omišalj: *Društvene i crkvene prilike u Krčkoj biskupiji u vrijeme dolaska i djelovanja biskupa Srebrnića.*
3. Doc. dr. sc. Marko MEDVED, Rijeka: *Mons. Josip Srebrnić apostolski administrator Riječke biskupije (1949.-1951.).*
4. Prof. dr. sc. Božidar NAGY, Zagreb: *Biskup Josip Srebrnić, bl. Ivan Merz i katoličke organizacije.*
5. Prof. dr. sc. Juraj BATELJA, Zagreb: *Josip Srebrnić – obnovitelj hrvatskog naroda Euharistijom.*
6. Doc. dr. sc. Franjo VELČIĆ, Krk: *Interventi biskupa Srebrnića tijekom Drugoga svjetskoga rata u prilog odvedenih i zatočenih ljudi sa područja Krčke biskupije.*
7. Prof. Ivan KOVAČIĆ, Rijeka: *Uloga krčkog biskupa dr. Josipa Srebrnića u pothvatu spašavanja interniraca koncentracijskog logora Kampo na otoku Rabu 1942.-1943. godine.*
8. Prof. dr. sc. Miroslav AKMADŽA, Zagreb: *Biskup Srebrnić i komunističke vlasti.*
9. Dr. sc. Ivica PETANJAK, krčki biskup: *Značenje biskupa Srebrnića iz sadašnje perspektive.*

Biskupija Krk i Teologija u Rijeci, područni studij Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, ovim putem pozivaju sve svećenike kao i članove ustanova posvećenog života naše biskupije da prisustvuju znanstvenom skupu te da na to potaknu i pojedine zaistresirane župljane.

BISKUP:
✠ Ivica, v. r.

Broj: 67/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

PLENARNI PREDUSKRSNI SVEĆENIČKI SASTANAK

– KRK, 16. OŽUJKA 2016. –

Obavještavaju se dijecezanski svećenici i redovnici da će se preduskrsni svećenički sastanak održati u srijedu 16. ožujka 2016. u Biskupskom dvoru u Krku.

Dnevni red i ostale detalje o tom susretu javit ćemo naknadno.

Mole se svećenici i redovnici da ga već sada ubilježe u svoje kalendare i rezerviraju ovaj termin.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 68/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE U GODINI MILOSRĐA

– ZAGREB, 16. TRAVNJA 2016. –

Papa Franjo svetog je Leopolda Bogdana Mandića, uz sv. oca Pija iz Pietrelcine, proglasio zaštitnikom Svete godine milosrđa. Poznato nam je da se sv. Leopold, koji je većinu svog redovničkog života proveo u Italiji, točnije u Padovi gdje je i pokopan, žarko želio vratiti u svoju Domovinu te ovdje vršiti službu. Uvidjevši da se to neće ostvariti, zaželio je da bar njegovi posmrtni ostaci budu preneseni u Hrvatsku. Budući da se to nije dogodilo, ove će jubilejske godine, čak 74 godina nakon svečeve smrti, relikvije sv. Leopolda po prvi put biti donesene u rodnu mu Hrvatsku i od 13. do 18. travnja izložene u župi svetoga Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu (Dubravi).

I na taj se način ostvaruje želja pape Franje da se u ovoj Godini milosrđa na jubilejsko hodočašće ne mora odlaziti daleko i samo u Rim već da nam milosne prigode dolaze ususret, nude nam se, postaju nam bliske i lako dostižne. Zbog toga smo odlučili ne propustiti ovu iznimnu prigodu i organizirati biskupijsko hodočašće u Zagreb.

Na zajedničko biskupijsko hodočašće poći ćemo u subotu, 16. travnja o.g., a osim crkve sv. Leopolda Mandića gdje će biti relikvije sv. Leopolda i gdje ćemo slaviti svetu misu u 11 sati, posjetit ćemo i zagrebačku katedralu i grob blaženog Alojzija Stepinca, a na povratku ćemo se zaustaviti u Karlovcu, u Nacionalnom svetištu sv. Josipa, zaštitnika naše Domovine.

Župnike obavještavamo kako će Biskupija preuzeti organizaciju ovog hodočašća, dok će župni uredi prikupljati prijave hodočasnika i Ordinarijatu javiti konačni broj prijavljenih. Na vrijeme ćemo javiti sve podatke o autobusnom prijevozu, cijeni, krajnjem roku prijave i točnom itinerariju.

Potičemo Vas da već sada najavite ovo hodočašće u svojim župama i animirate vjernike na sudjelovanje. Vjerujemo kako će ono za sve hodočasnike i našu biskupiju biti izvorom mnogih duhovnih plodova.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 69/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

PRVE SUBOTE U MJESECU

Na svoje ste adrese već primili prigodno izdanje «Prve subote», koje svake godine priprema Bogoslovno sjemenište u Đakovu. Kao i prošlih godina, i ove ćemo je godine koristiti u animiranju sv. misa na prve subote u promociji molitvene nakane za duhovna zvanja, euharistijskih klanjanja po istoj nakani te u danima koji prethode nedjelji Dobrog pastira, koja ove godine pada 17. travnja.

Molitva je u samom središtu brige za duhovna zvanja. Gospodar žetve gospodar je pozivanja i gospodar duhovnog zvanja. Bog je prvi na djelu: on prvi ljubi, on ide

ususret, on želi spasiti čovjeka. O toj istini svjedoči nam Biblija na svakoj stranici.

Ipak u to svoje djelo pozivanja uključuje i svakog vjernika: htio je naime da i naša molitva bude dio njegova pozivanja. Sam nam je Krist to otkrio i traži da svako duhovno zvanje bude plod i naše molitve i njegova pozivanja. Uključimo se rado i radosno u to djelo, posebno u ovoj Jubilejskoj godini da Gospodin pozove što više navjestitelja i prenositelja njegovog, božanskog milosrđa.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 70/2016.

Krk, 27. siječnja 2016.

OBVEZE PREMA ORDINARIJATU

1. **Statistiku vjerskog života župe** za 2015. godinu župnici trebaju poslati ovom Ordinarijatu **do konca siječnja o. g.**

2. **Financijski izvještaj** za godinu 2015. treba dostaviti Ordinarijatu **do konca veljače o. g.** Ukoliko neke župe nisu poslale izvještaj za neku od proteklih godina, neka to učine čim prije.

3. **Malice – parice** za 2015. dostavljaju se ovom Ordinarijatu preko dekanских ure-

da. Ti će ih uredi poslati Ordinarijatu **najkasnije do konca ožujka.**

Molimo župnike da budu točni u izvršavanju gornjih obaveza, naročito slanja statistika kako bi i Ordinarijat mogao na vrijeme izvršiti svoje obaveze prema središnjim uredima Svete Stolice.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

BISKUPIJSKA ZAVRŠNICA VJERONAUČNE OLIMPIJADE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održat će se 19. veljače u Krku biskupijska/županijska završnica Vjeronaučne olimpijade za učenike osnovnih i srednjih škola. Pobjednici će zastupati bis-

kupiju na završnom nacionalnom natjecanju koje će se održati 6. do 8. travnja 2016. na području Riječke nadbiskupije.

Anton Peranić, predstojnik

DUHOVNA OBNOVA ZA ODGOJITELJICE U VJERI I VJEROUČITELJE LAIKE I ČASNE SESTRE

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije, održat će se od petka 26. veljače do nedjelje 28. veljače o.g. u Svetišću Majke Božje Goričke koje ove godine slavi svoju 600. obljetnicu, duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelje la-

ike i časne sestre naše Biskupije Voditelj će biti mr. Marinko Barbiš, rektor Svetišća i župnik u Dragi Bašćanskoj.

Anton Peranić, predstojnik

IZ POVJERENSTVA ZA MLADE

Broj: 02/2016.

Krk, 16.siječnja 2016.

BISKUPIJSKI SUSRET MLADIH – RAB 2016.

Poštovani!

Ovime se obavještava Župne urede i vjeroučitelje Srednjih škola da će se 5. i 6. ožujka ove godine na Rabu održati Biskupijski susret mladih na temu: *Crkva i mediji*.

Susret će započeti u 10 sati okupljanjem ispred sportske dvorane u gradu Rabu, nakon čega će slijediti prigodni program. Poslije podne će u rapskoj župnoj crkvi biti pokorničko bogoslužje te Sv. Misa koju će predvoditi Otac biskup. Nakon toga mladi će se ponovno vratiti u sportsku dvoranu gdje će se održati duhovni nastup *Božje slave benda*. Susret će završiti u ne-

djelju 06.ožujka sa slavljenjem Sv. Mise u župi Banjol u 10 sati. Molio bih vas da potaknete svoje mlade na sudjelovanje u čim većem broju. Smatram da je tema aktualna te da će program, koji uz edukativni i duhovni dio uključuje i njihovo međusobno druženje, biti svima njima na veliko obogaćenje i ohrabrenje u ovoj ne laganoj situaciji za Crkvu i mlade danas. Detaljniji program i podatke vezane za organizaciju susreta poslati ću Vam kroz desetak dana.

Svima Vam od srca zahvaljujem i sve Vas pozdravljam u Gospodinu!

*Marin Hendrih
povjerenik za mlade*

TRIBINE SRIJEDOM

Ured za obitelj Biskupije Krk organizira «Tribine srijedom» koje će se održati u Gradskoj vijećnici Grada Krka s početkom u 19 sati i to po sljedećem rasporedu:

2. ožujka: *Vršnjačko nasilje* (bullying i cyberbullying)

– predavači: Ivana Dolovčak i Božena Perić (Hrabri telefon, Zagreb)

9. ožujka: *Upravljanje materijalnim dobrima u obitelji*

– predavač: Zrinka Gregov (Veleučilište VERN', Zagreb)

16. ožujka: *Izumire li Hrvatska?*

– predavač: dr.sc. Dražen Živić, demograf (Institut društvenih znanosti Ivo Pilar – Područni centar Vukovar)

Molimo Poštovane Župnike da potaknu vjernike a na poseban način obitelji da sudjeluju na ovim tribinama. Na vrijeme ćemo Vam dostaviti i prigodne plakate. Za sva pitanja stojimo vam na raspolaganju.

Josetta Blažić,
voditeljica Ureda za obitelj Biskupije Krk

IZ APOSTOLATA ZA DUHOVNO MAJČINSTVO ŽENA

Krk, 26. siječnja 2016.

HODOČAŠĆE DJEVOJAKA I ŽENA CRESKOG I LOŠINJSKOG DEKANATA
NA GROB SLUŽBENICE BOŽJE MARICE STANKOVIĆ U ZAGREB

Na duhovnoj obnovi u Betaniji koju je od od 23. do 25. listopada 2015. organizirao Apostolat za duhovno majčinstvo žena Krčke biskupije za žene Creskog i Lošinjskog dekanata, s prisutnim ženama razgovaralo se je o mogućnosti organizacije jednoga **posebnoga hodočašća u Zagreb na grob sl. Božje Marice Stanković**, budući da 8. listopada, na godišnjicu njezine smrti za ova područja zbog trajektnih veza to bude nemoguće.

Stoga bismo organizirali jednodnevno hodočašće samo za žene otoka Cresa, Lošinja, Ilovika, Unija i Suska, te bi vrijeme polaska i povratka bilo njima prilagođeno i to **u subotu, 27. veljače 2016.** Voditelj puta bit će vlč. Ranko Papić, a osobno ću se rado priključiti hodočašću s najbližim suradnicama u Apostolatu žena. Zainteresirane

se mogu prijaviti u župni ured Krk na tel. 221-341 ili 091 571 1834 (gđa. Ljiljana Vasilić), ili na e-mail: zupa.krak@post.t-com.hr

Prilikom prijave koje se primaju **do 14. veljače 2016.** treba ostaviti broj telefona kako bi povratno mogli javiti sve detalje puta.

Vas, kao župnika, molim da o ovome obavijestite djevojke i žene u svojoj župi, te onima koje bi bile zainteresirane dadete adresu ili broj telefona za prijavu, ili ih uputite na najnoviji broj Kvarnerskog veza od siječnja 2016. gdje će naći potrebne podatke.

Za svaki Vaš trud i pastoralno zalaganje, od srca Vam zahvaljujem.

Mirjana Žužić, voditeljica

KRONIKA KRČKOG BISKUPA MONS. IVICE PETANJKA

Prosinac

17. slavio misu zornicu u župi Rasopasno na Sužanu;
— priredio božićno primanje;
18. slavio misu zornicu u župi Dobrinj;
21. slavio misu zornicu u župi Njivice;
22. slavio misu zornicu u župi Polje;
23. slavio misu zornicu u krčkoj katedrali;
— primio u biskupskom dvoru naše bogoslove na božićni susret.
25. slavio misu polnoćku u krčkoj katedrali;
— slavio svečanu božićnu svetu misu;
— posjetio svećenika vlč. Ivana Brnića st. u Polju;
— navečer predmolio svečanu Večernju božićne svetkovine;
27. slavio misu i propovijedao u Domu za starije i nemoćne «Mali Kartec» u Krku;
28. povodom blagdana Nevine dječice, u zajedništvu s članovima i simpatizerima Pokreta za život, u katedrali slavio misu i propovijedao;
31. slavio u katedrali misu zahvalnicu na kraju građanske godine.

Siječanj

1. slavio svečanu koncelebriranu misu u katedrali;
— poslijepodne otvorio Sveta vrata milosrđa u svetištu na Gorici;
3. slavio misu u «Svećeničkom domu sv. Josipa»;
6. slavio svečanu svetu misu Bogojavljenja u krčkoj katedrali;

10. slavio svetu misu i propovijedao prigodom spomen-pohoda u Gvozdansko;
— poslijepodne se susreo s fra Ivicom Vrbićem OFM Cap. misionarom koji odlazi u Boliviju;
15. posjetio Policijsku postaju Krk i sudjelovao na blagoslovu;
17. povodom blagdana sv. Antuna opata slavio svetu misu i propovijedao u župi Orlec;
— poslijepodne blagoslovio novoobnovljenu župnu kuću u Cresu;
— sudjelovao na susretu redovnika i redovnica otoka Cresa;
20. bio u posjetu otocima i župama Ilovik i Unije te se susreo sa župljanima;
21. posjetio obitelj Milovčić u Vrbniku;
25. sudjelovao u Zagrebu na Izvanrednom zasjedanju HBK;
— prisutvovao predstavljanju knjige mons. Marina Srakića *Sve za vjeru i Domovinu* pisane baštine biskupa Josipa Jurja Strossmayera;
26. sudjelovao na otvaranju 56. Teološko – pastoralnog tjedna u Zagrebu;
— navečer prisustvovao svečanoj akademiji u povodu završetka Godine posvećenog života;
27. predvodio euharistijsko slavlje drugog dana Teološko - pastoralnog tjedna;
29. susreo se sa župljanima Unija u Cresu;
30. sudjelovao na susretu mladih o spomendanu sv. Ivana don Bosca u Cresu i predvodio svetu misu.

SVEĆENICI

VLČ. RENATO KUČIĆ – IMENOVAN KAPELANOM NJEGOVE SVETOSTI

Sveti Otac papa Franjo našem je svećeniku vlč. Renatu Kučiću 4. listopada 2015. godine podijelio naslov Kapelana

Njegove Svetosti. Radujemo se ovom odlikovanju i novom Monsinjoru upućujemo naše čestitke!

OTVARANJE GODINE MILOSRĐA U KRČKOJ BISKUPIJI

Otvaranjem Svetih vrata milosrđa u Krku, Osoru i Rabu na treću nedjelju došašća, 13. prosinca 2015., započela je u Krčkoj biskupiji izvanredna Jubilarna Godina milosrđa za koju je Papa Franjo želio da bude «živo iskustvo Očeve blizine, malne opipljivi dodir njegove nježnosti, da vjera svakog vjernika ojača te tako svjedočanstvo postane sve plodonosnije». Upravo zato da svatko osjeti mu je Božje milosrđe posve blisko i dohvatno, Papa je htio da se sveta vrata otvore ne samo u Vatikanu već i u crkvama i svetištima svih biskupija. kako to odredi dijecezanski biskup. Hodočašćem prema svetim vratima, povezanim sa sakramentom pomirenja i slavljenjem svete euharistije s razmišljanjem o milosrđu te ispoviješću vjere i molitvom za Svetog Oca i nakane koje nosi u svome srcu za dobro Crkve i čitavoga svijeta, ali i svakim djelom milosrđa koje učinimo prema bližnjemu, «snagom Očeve ljubavi koja nikoga ne isključuje», daje nam se Jubilejski potpuni oprost. U Krčkoj biskupiji tako su 13. prosinca otvorena Vrata milosrđa u Krku, Rabu i Osoru, a 1. siječnja 2016. biskup Ivica otvorio i četvrta – u Svetišću Majke Božje Goričke.

Krčki biskup mons. Ivica Petanjak otvorio Sveta vrata milosrđa krčke katedrale

Otvaranjem Svetih vrata milosrđa na jugoistočnoj strani krčke katedrale i svečanim Euharistijskim slavljem mons. Ivica

Petanjak na treću je nedjelju došašća, 13. prosinca, započeo svetu Godinu milosrđa za Krčku biskupiju.

Tridesetak svećenika i redovnika predvođenih krčkim biskupom te mnogobrojni vjernici župa otoka Krka okupili su se na Trgu Kamplin u Krku gdje su slavljene uvedni obredi. Nakon što su zvona oglasila početak Godine milosrđa, Biskup je pozdravio okupljeni narod. Uslijedio je navještaj Evanđelja milosrđa (Lk 15, 1-7) te čitanje dijela Bule najave Izvanrednoga jubileja.

Odatle je krenula procesija kroz ulice najuže gradske jezgre do krčke katedrale tijekom koje su pjevane litanije Svih Svetih.

Uslijedilo je otvaranje Svetih vrata milosrđa na krčkoj katedrali te Euharistijsko slavlje. Vjernike je pri ulasku u katedralu dočekaio Biskup s podignutim Evanđelistarom.

U holimilji, biskup Ivica osvrnuo se na lik Ivana Krstitelja i razliku između krštenja koje dijeli Ivan i onoga koje dobivamo po Isusu Kristu. Krštenje Ivana, koji je posve srastao sa svojom službom te ona postaje dio njegova identiteta, zahtjeva obraćenje kao uvjet da se zadobije oproštenje grijeha i kao takvo služi kao priprema za primanje krštenja u Duhu Svetom i ognju. On u prvom redu poziva na obraćenje, a važno je razumjeti kako je ono trajni životni proces i na njemu treba kontinuirano ra-

diti. Nitko se ne obraća jednom zauvijek. Za Ivana Krstitelja početak obraćenja sastoji se u djelima ljubavi, u tjelesnim djelima milosrđa na koje nas izričito poziva i papa Franjo u ovoj Godini milosrđa. Djela na koja poziva Ivan nisu herojska djela. Ivan ni od koga ne traži da se odrekne svega što ima. On traži solidarnost, dati od suviška onome tko oskudijeva.

Za razliku od Ivana, Isus poziva na savršenstvo. On nas poziva da ljubeći damo sebe i sve od sebe za druge. Jer tko ljubi nužno se i daje. Kao što je Bog «tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni», tako i nas Isus poziva da budemo ‘milosrdni kao Otac’. Ta dva poziva međusobno se nadopunjuju. Ivan prorok poziva na malene korake koje treba svakodnevno činiti da svoje srce pripremimo za ono veće i savršenije što dolazi s Isusom Kristom. Ivan je početak, Isus je svršetak. Ivan vodi k Isusu, a Isus vodi k Ocu.

Biskup Ivica izrazio je na kraju želju da ova Godina milosrđa svakodnevno pripravi naše srce da možemo prigrliti Isusa koji dolazi po svakom sakramentu, po svojoj riječi, po svakom čovjeku kojeg susrećemo te je pozvao svih da započnu s opsluživanjem zapovijedi i provođenjem djela ljubavi kako bi zaživjeli po Duhu Svetom koga po svetim sakramentima primamo.

Nakon homilije, svi su okupljeni izmolili molitvu pape Franje za Godinu milosrđa. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao krčki katedralni zbor.

Biskup u miru Valter Župan otvorio Sveta vrata ex-katedrale u Osoru

Tijekom obreda otvaranja Vrata milosrđa na osorskoj ex-katedrali biskup u miru mons. Valter Župan objasnio je značenje otvaranja jubilejskih vrata. «Otvorena vrata imaju posebno simboličko značenje, znače

da svatko može slobodno ući, a kako su ovo Vrata milosrđa, to znači da Bog želi širom otvoriti svoje milosrđe. I zato tijekom godine, tko god bude ušao kroz ova vrata pričešćen i ispovjeden i ako izmoli molitvu po nakani Svetog Oca, moći će dobiti potpuni oprost.»

Nakon što je otvorio Sveta vrata i prešao prag, za biskupom su ušli svećenici, ministranti i mnoštvo vjernika koji su ispunili osorsku katedralu. Biskup Valter predvodio je euharistijsko slavlje u koncelecijaciji s prepozitom Stolnog kaptola dr. Franjom Velčićem, lošinjskim i creskim dekanima mons. Ivanom Brnićem i mons. Mladenom Mrakovčićem te gotovo svim svećenicima koji služe na cresko-lošinjskom otočju.

U propovijedi je biskup Valter podsjetio kako je slučaj apostola Pavla najbolji primjer Božjeg milosrđa. Pavao je bio najveći progonitelj kršćana, a nakon obraćenja sam je često govorio da ga je Bog bez ikakvih zasluga pomilovao i zato je stalno navijestao Božje milosrđe, rekao je biskup Valter i nastavio: «Papa Franjo proglasio je Godinu milosrđa tako da svatko može osjetiti Božji oprost. Nitko ne smije očajavati ma kakvi bili njegovi grijesi; kakav god bio njegov dotadašnji život, ne smije gubiti vjeru i pouzdanje u Boga i njegovo milosrđe. Ova je godina vrijeme kada moramo posebno biti svjesni da je u Bogu milosrđe neograničeno – nema toga zla koje Bog ne bi mogao skrušenom čovjeku oprostiti». Biskup Valter u svojoj je propovijedi podsjetio da je treća nedjelja došašća u Krčkoj biskupiji Nedjelja Caritasa, te može biti prigoda da se zapitamo kako mi možemo biti milosrdni prema drugima. «Ivan Krstitelj govorio je: ‘tko ima dvije haljine neka jednu da onome koji nema’. Dakle, tko može pomoći neka pomogne potrebnima. Budi ti dobar kao što je Bog dobar prema tebi. Onoliko koliko se može, koliko je razumno, ali, svatko može nešto dati. Svatko od nas može biti milosrdan. Caritas je konkretno milosrđe. Budite milosrdni kao što

je milosrdan Otac vaš nebeski», zaključio je biskup svoju homiliju.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uvećao zbor iz Nerezina 'pojačan' pjevačima iz Malog Lošinja, pod ravnanjem Elvisa Živkovića i uz orguljašku pratnju vlč. Silvija Španjića.

Generalni vikar otvorio Sveta vrata rapske ex-katedrale

Otvaranje Svetih vrata kao simbola ulaska u Godinu Božjeg milosrđa okupilo je ispred ex-katedrale Uznesenja Marijina u Rabu veliki broj vjernika ovog dekanata. Obred je, uz sudjelovanje svih rapskih svećenika, predvodio generalni vikar mons. Slavko Zec.

Na početku svoje homilije mons. Zec rekao je da je ova, u povijesti Crkve izvanredna 29. Jubilara godina, jedinstvena po tome što je papa Franjo htio da se Sveta vrata otvaraju širom svijeta u svim biskupijama, kako bi jubilejske crkve bile bliske i poznate svima ljudima. Mi imamo milost doživjeti ovu izuzetnu prigodu kada se cijela naša biskupijska obitelj zajedno našla pred licem Božjeg milosrđa u jedinstvenom činu u Krku, Osoru i Rabu. U nastavku je pojasnio što nam je činiti kako bi iskusili i živjeli Božje milosrđe. Prvo treba tražiti, hraniti i voditi se od Božje Riječi. Bog svakoga od nas dočekuje u svojoj Riječi, otvara nam svoje srce, ali i od nas očekuje da i mi otvorimo svoje srce njegovom oprostjenju. Zatim, slaviti Božje milosrđe u euharistiji, zahvaljivati mu, te češće pristupati sakramentu svete ispovijedi. Potrebno je i biti misionarima našoj braći i sestrama, u prvom redu u obitelji, ali i na radnom mjestu, u životnoj okolini, koliko je to u našoj moći ili barem za njih moliti. Pozvani smo i na hodočašća, na poseban način da zajedno s cijelom biskupijom 16. travnja 2016. hodočastimo svetom Leopoldu Mandiću, velikom ispovjedniku čije će relikvije toga dana biti izložene u Zagrebu. Sve to vodi konkretnom prakticiranju vršenja tjelesnih i

duhovnih djela milosrđa. Papa Franjo veli da tko svjesno napravi jedno ili više djela milosrđa, može postići potpuni oprost tijekom Godine milosrđa. Neka nam dobri Bog udijeli svima svoje milosrđe kojeg smo svi toliko potrebni, zaključio je homiliju mons. Slavko Zec.

Na svetkovinu Marije Bogorodice, 1. siječnja 2016, biskup Ivica otvorio Sveta vrata u Svetištu Majke Božje Goričke

Na svetkovinu Svete Marije Bogorodice, 1. siječnja 2016., u poslijepodnevnom satima, krčki biskup mons. Ivica Petanjak otvorio je Sveta vrata milosrđa u Svetištu Majke Božje Goričke kod Baške koje ove godine obilježava 600. godina svojeg postojanja. Na samom početku, riječi dobrodošlice uputio je rektor Svetišta mr. Marinko Barbiš. U koncelebraciji je bilo više svećenika uključujući i župnika vlč. Ivicu Katunara u čijoj se župi Baška nalazi Svetište.

Želja biskupa Petanjka bila je da Vrata milosrđa u ovom najstarijem marijanskom svetištu u krčkoj biskupiji otvori na Novu godinu odn. na svetkovinu Blažene Djevice Marije Bogorodice. Jednako tako željelo se ujediniti i s papom Franjo koji je u bazilici Santa Maria Maggiore u Rimu u isto vrijeme otvorio Vrata milosrđa.

Obraćajući se vjernicima koji su pristigli iz mnogih župa otoka Krka ali i šir, kako bi se na početku nove godine utekli Marijinom zagovoru, biskup Petanjak istaknuo je: «Podsjetimo se da u litanijama Majke Božje jedan od zaziva kojim se Marija naziva jest i 'Vrata nebeska'. Na koji je način Marija 'Vrata nebeska'? Poglavitito po tome što je po njoj Riječ Božja ili Druga božanska osoba, tj. Sin Božji, uzeo tijelo čovjeka i došao na ovaj svijet kao čovjek, ne prestavši biti Bogom. Marija je najprije otvorena prema Bogu. Nakon što je kroz ta vrata prošao Bog, ona se sada zauvijek otvaraju prema čovjeku. To su vrata između

neba i zemlje, jer kroz njih Bog, po utjelovljenju svoga Sina, dolazi čovjeku. Otvaraju se vrata neba, a to je Marija. Zbog tih vrata Marija nosi najčudesniji i najčasniji naslov: Bogorodica».

U nastavku Biskup je rekao: «Bog nas može nečim obdariti i bez naših zasluga, kao što je Mariju obdario Bogomaterinstvom, ali to ne priječi da i mi sa svoje strane doprinesemo da se taj Božji dar još jasnije vidi i prepoznaje i po našem aktivnom udjelu u Božjem planu spasenja. Tu je onda Marija uzor i primjer svima nama. Dar Božji prethodi našem bivstvovanju i našem djelovanju, ali ne priječi nego potiče

i naš angažman u tome». Biskup Petanjak zaključio je homiliju riječima da se vrhunac kršćanske objave sastoji u neraskidivom odnosu koji vlada između Boga i čovjeka, neba i zemlje, vremena i vječnosti. «Svi smo mi u isto vrijeme dio neba i dio zemlje, dio vremena i dio vječnosti, božanski i ljudski u isto vrijeme, zahvaljujući Mariji Bogorodici, Vratima nebeskim, po kojima je k nama sišao spasitelj svijeta Krist Gospodin i obdario nas spasenjem i otkupljenjem, iskazavši nam tako neizmjereno milosrđe Božje i pozvavši nas da i mi budemo milosrdni kao što je milosrdan Otac naš nebeski».

OBIJELJEŽENA 95. OBLJETNICA SMRTI SLUGE BOŽJEGA ANTUNA MAHNIĆA

Četiri biskupa, četrdesetak svećenika, veliki broj redovnika i redovnica te mnoštvo vjernika sudjelovalo je u euharistijskom slavlju kojim je u ponedjeljak, 14. prosinca, u katedrali Uznesenja Marijina u Krku obilježena 95. obljetnica smrti sluge Božjega Antuna Mahnića.

Misu je na hrvatskom jeziku predvodio mons. Metod Pirih, koparski biskup u miru, a koncelebrirali su koparski biskup mons. dr. Jurij Bizjak, mjesni biskup mons. dr. Ivice Petanjak, te svećenici iz Krčke i drugih hrvatskih biskupija, zatim iz koparske biskupije a među njima i župnik Mahnićeve rodne župe Štanjel vlč. Anton Požar. Prisustvovali su i krčki biskup u miru mons. Valter Župan, redovnici i redovnice otoka Krka koji su tog dana imali susret, te bogoslovi biskupskog sjemeništa Ivan Pavao II. iz Rijeke koji su došli sa svojim rektorom mons. Sanjinom Francetićem. Predvoditelj slavlja mons. Pirih se za vrijeme mise služio originalnim pastirskim štapom (relikvijom) sluge Božjega Mahnića.

Propovijedao je biskup Bizjak koji je, nakon pozdrava žiteljima otoka Krka, «štovateljima Marije na nebo uznesene», te subraći biskupima, svećenicima i redovnicima

ma i redovnicama, zahvalio Gospodinu «za mnoge milosti, koje smo zagovorom sluge Božjeg Mahnića primili, njegujući međusobne prijateljske odnose te gajeći bratski suživot dvaju susjednih naroda». Podsjetio kako su se prethodnog dana u cijelom svijetu otvorila Sveta vrata, vrata Gospodnjeg milosrđa. «Sluga Božji biskup Anton nije toliko znan kao biskup milosrđa i miline, više je poznat kao biskup odlučnosti i strogosti, kao biskup pravednosti i kao zahtjevan biskup; biskup oštre riječi i tvrde ruke. Obično, kad skupa čujemo riječi pravednost i milosrđe kao dvije kreposti, one nam nekako ne idu zajedno ili nam se čini da potpuno isključuju jedna drugu: ako si milosrdan nisi pravedan, ako si pak pravedan onda nisi milosrdan!», rekao je biskup Bizjak te pojasnio da «Sveti Otac Franjo u svojoj buli o Godini milosrđa piše da pravednost i milosrđe nisu dvije suprotstavljene stvarnosti, već dvije dimenzije jedne stvarnosti koje se postepeno otkrivaju dok ne dosegnu vrhunac u punini ljubavi.» «Pravednost i milosrđe stoga nisu rastavljeni već međusobno povezani. I ta povezanost nije bilo kakva; povezani su do te mjere, da jedno bez drugoga ne može opstati: ne mo-

žeš biti pravedan ako nisi milosrdan, i ne možeš biti milosrdan ako nisi pravedan!», naglasio je propovjednik. «Ako obe kreposti, pravednost i milosrđe, doista idu ruka uz ruku, to znači da moraju biti u ravnoteži: što je više netko pravedan, time više mora biti i milosrdan. Upravo je takav bio i sluga Božji biskup Mahnić: ako mu priznajemo da je bio vrlo pravedan, onda mu moramo priznati da je bio i vrlo milosrdan. I takav je stvarno bio!», kazao je biskup Bizjak. U nastavku svoje propovijedi podsjetio je kako je biskup Mahnić imao puno neprijatelja: «Izjedala ga je gorljivost za kuću Božju što je još više smetalo njegovim neprijateljima koji su ga neprestano napadali i zlostavljali. Sluga Božji biskup Mahnić je doista bio u neprestanoj borbi sa svojim neprijateljima, koji su ga napadali i s lijeve i s desne strane. On se toga nije strašio već je ostao čvrst i dosljedan svojem zvanju i svojem poslanju.» «Zato i u ovoj Godini milosrđa koju smo započeli imamo i u biskupu Mahniću lijepi uzor i zagovornika, kako bi i sami znali i mogli opraštati, upravo onako kako je on sam to činio. Postoji ona lijepa uzrečica: 'Na oprostima počiva svijet!' ali ne samo svijet, nego svaki narod, svaka obitelj i svaki pojedinac počiva na opraštanju. Bez

oprostima nema mira, nema sreće, bez oprosta nema života.», zaključio je koparski biskup Bizjak.

Na kraju misnog slavlja okupljenima se obratio postulator kauze mr. Saša Ilijić, pozdravio na slovenskom jeziku goste, te u znak zahvalnosti predao biskupu Bizjaku sliku s likom sluge Božjega Mahnića. Postulator je predstavio svijeće s Mahnićevim likom koje će se moći kupiti u knjižari «Sv. Kvirin» u Krku, a prikupljena sredstva ići će u Fond «Sluga Božji biskup Mahnić», iz kojeg Caritas biskupije Krk pomaže studente i učenike.

Potom su se svi u procesiji uputili prema grobu sluge Božjega gdje je svoju pjesmu služi Božjemu Mahniću na čakavskom narječju izrekla pjesnikinja Marica Stašić Milić iz Vrbnika. Na kraju su svi okupljeni izmolili molitvu za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Antuna Mahnića.

Euharistijsko slavlje pjesmom je obogatio župni zbor iz Vrbnika pod ravnanjem Milodraga Justinića i uz orguljašku pratnju Josipe Toljanić.

Walter Salković

ODRŽANO TRADICIONALNO BOŽIĆNO ČESTITANJE

U četvrtak, 17. prosinca, u prostorima Biskupije u Krku, upriličeno je tradicionalno Božićno čestitanje kojem je po prvi put bio domaćin mons. Ivica Petanjak. Uz predstavnike svećenika, redovnika, redovnica, vjeroučitelja i crkvenih djelatnika, sudjelovali su i predstavnici društvenog i javnog života otoka Krka.

Svoju božićnu čestitku, biskupu Ivici, biskupu u miru Valteru i svima nazočnima, ali i kratki osvrt na godinu koja je na izmaku, najprije je izrekao generalni vikar mons. Slavko Zec. Oslanjajući se na poruku pape Franje za Svjetski dan mira 2016.

Pobijedi ravnodušnost i osvoji mir, istaknuo je problem ravnodušnosti koja poprima globalne razmjere, a očituje se kako prema Bogu tako i prema bližnjemu i prema stvorenome i tako uzrokuje zatvorenost i nezalaganje te pridonosi odsutnosti mira s Bogom, s bližnjima i sa stvorenim svijetom. Godina milosrđa upravo je odgovor na to sveopće stanje ravnodušnosti jer milosrđe ne može ostati pasivno, nezainteresirano, već poziva i potiče na akciju u korist drugoga. Na milosrđe čovjek je pozvan najprije Božjim primjerom koji u događaju Božića, utjelovljenju Sina Božjega iz čista mi-

losrđa, otkriva želju da čovjeka spasi, otkupi, oslobodi, podari mu novo dostojanstvo.

Mons. Zec zatim je istaknuo događaje koji su obilježili proteklu godinu: Biskupsku sinodu posvećenu obitelji koja se održala u listopadu o.g. u Rimu, zatim za Krčku biskupiju prevažan događaj imenovanja i ređenja novog krčkog biskupa mons. Ivica Petanjka, Godinu posvećenog života koja se i nadalje obilježava te Godinu milosrđa koja je nedavno otvorena. Izraze zahvalnosti uputio je i krčkom biskupu u miru mons. Valteru Županu koji se kroz 18 godina zalagao za dobro Krčke biskupije ali i dobrobit i napredak obitelji u Hrvatskoj. Naveo je i nove projekte u koje se uključila Biskupija Krk te preporučio u molitve konstituiranje nove državne vlasti.

Gradonačelnik Krka prof. Darijo Vasilic izrekao je čestitku u ime načelnika i drugih predstavnika građanstva. Izrekao je namu i želju da Božić svih potakne na uspostavu pravednijeg i ravnopravnijeg društva.

Biskup Ivica zahvalio je na čestitkama te istaknuo kako je Godina milosrđa najbolji odgovor na situaciju u kojoj se svijet danas nalazi. Papa Franjo upozorava kako se već događa treći svjetski rat, a Bog nam pokazuje da nema veće snage, moći kojom se može nadići takvo stanje od djela milosrđa, sebedarja, zauzetosti za druge... «Bili ateisti ili vjernici», istaknuo je biskup Ivica, «vjerujem da će svatko prepoznati neospornu snagu i važnost djela milosrđa u svakodnevnom životu i službama koje vršimo, bilo onih tjelesnih: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti... ili onih duhovnih: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, žalosna i nevoljna utješiti...».

Nakon što su svi sudionici ovog okupljanja zajedno izmolili molitvu pape Franje za Godinu milosrđa, Božićno primanje nastavilo se ugodnim druženjem uz prigodni domjenak.

Irena Žužić

BOŽIĆNA SLAVLJA U KRČKOJ KATEDRALI

Krčki biskup mons. Ivica Petanjak predvodio je, uz koncelebraciju krčkih svećenika i redovnika, misno slavlje Polnoćku i dnevnu misu svetkovine Božića u krčkoj katedrali. Polnoćki je prethodila svečana pjevana Večernja sa Službom čitanja.

Homiliju je održao biskup Ivica. Osvrnuo se na pročitano Evanđelje (Lk 2, 1-14) i na naredbu cara Augusta «da se provede popis svega svijeta» u kojoj se iščitava njegova, ali i uvijek prisutna želja čovjeka: biti kao Bog. Povlačeći paralelu s popisom koji je jednako tako izvršio David, kako je to opisano u prvoj knjizi Ljetopisa, ističe biskup koliko je pogrešno shvaćanje da narod pripada caru, kralju ili bilo kojoj ljudskoj vlasti a ne Bogu koji je čovjeka stvorio i koji je gospodar života i smrti. Bog čovjeka poziva sa svim njegovim dostojanstvom a

ne kao podanika. On nije nedostupan, nepristupačan, nedohvatljiv. Božić otkriva Božju logiku sa sasvim drukčijim poretkom od ljudskoga. U središtu je dijete koje Bog čini stožerom ljudske povijesti i koji će toj istoj povijesti u potpunosti promijeniti tijek. To je dijete, kao prvorođenca, Marija posvetila Bogu. Ali svaki čovjek, napominje biskup, ponajprije pripada Bogu i takav kakav je, potpuno jedinstven, može se potpuno ostvariti samo onda kada nastoji da se ispuni Božja volja za njega. Bog postaje čovjek, postaje dohvatljiv, pristupačan, jedan od nas... Sv. Franjo koji je toliko htio vidjeti, dotaknuti Isusa, prikazao je žive jaslice ali umjesto djeteta Isusa iznad jaslji je bio oltar na kojem je svećenik služio Euharistiju. Pokazuje nam to da je oltar i nadalje mjesto gdje se živog Isusa može susresti, vidjeti... I kao što je jednom dijete Isus bio

položen u jaslje – mjesto gdje se ostavljala hrana za životinje, danas se on na oltaru uprisutnjuje u prilikama kruha i vina i postaje našom hranom za život vječni. Samo onaj tko redovito pristupa Euharistiji, ističe biskup Ivica, može shvatiti i dostojno slaviti otajstvo Božića.

Na Euharistiji koja se slavila na Božićno jutro, Biskup Ivica u homiliji se osvrnuo na pročitani proslav Ivanovog evanđelja. Ivan koji u prvom redu pristupa teološki i koji piše svoje evanđelje 60-tak godina nakon Isusova uskrsnuća, daje nam razmišljanje, refleksiju nad događajima Isusa Krista. On kreće od Presvetog Trojstva i promatra odnos Boga Oca i Sina i značenje druge božanske osobe za stvaranje i za čovjeka. U svom Sinu Otac sebe izriče, sav se izgovara, objavljuje i sve što je

stvoren stvoreno je na sliku Kristovu. Mi smo stvoreni na njegovu sliku i cijela je naša povijest njime određena. Otac nas ljubi jer u svakome od nas prepoznaje sliku svoga Sina – Isusa Krista. Zato su sva njegova djela prema nama ljubav, milosrđe, dobrota. Na nama je prepoznati i spoznati što Bog čini za nas od postanka svijeta i kolika je njegova ljubav u tome sadržana. Imajući upravo pred očima to da smo stvoreni na sliku Sina i posvećeni po Duhu Svetome, papa Leon Veliki poziva kršćane da upoznaju svoje dostojanstvo. To dostojanstvo daje nam Krist i pozvani smo kroz život suobličiti se njemu. Slaveći Kristov silazak među nas, mi se trgamo od zagledanosti u zemaljsko i usmjeravamo svoje misli i čuvstva prema Bogu.

Irena Žužić

SVEČANO PROSLAVLJEN BLAGDAN NEVINE DJEČICE

U Krku je na blagdan Nevine dječice 28. prosinca održano misno slavlje u katedrali, koje je predvodio krčki biskup mons. Ivica Petanjak, u zajedništvu s nazočnim svećenicima. Prisutni su bili redovnici, redovnice, članovi Pokreta za život i lijepi broj vjernika laika.

U prigodnoj propovijedi o. biskup rekao je, kako nismo svojom voljom došli na svijet, i ne možemo s njega svojom voljom otići – Bog je jedini gospodar života.

Zato se svake godine okupljamo na ovaj blagdan kako bi molili za život od začeca do naravne smrti. Nakon svete mise uslijedilo je ugodno druženje u dvorani biskupije, gdje su članovi Pokreta za život već tradicionalno pripremili domjenak.

Biskupa Petanjka i sve nazočne pozdravio je u ime predsjednika Pokreta za život dr. Šime Paparića, g. Anton Hrabrić. Po prvi puta nakon niza godina, s nama nije bio o. biskup Valter Župan, čije su pozdrave iz Marije Bistrice prisutnima prenijeli članovi Pokreta.

Biskupu Ivici Petanjku i duhovniku Pokreta za život vlč. Zvonimiru Badurini Dudiću naše članice predale su cvijeće i prigodne poklone u znak zahvalnosti za duhovnu pratnju i podršku. Druženje se nastavilo u radosnom bratskom duženju i razgovore o budućim djelovanjima Pokreta za život.

Nives Brnić

BLAGOSLOV OBNOVLJENOG DIJELA ŽUPNE KUĆE U CRESU

U nedjelju, 17. siječnja, biskup Ivica Petanjak blagoslovio je obnovljeni dio župne kuće u Cresu. Blagoslovu su prisustvovali svećenici creskog dekanata, malološinjski dekan mons. Ivan Brnić, ekonom Biskupije Krk preč. Anton Toljanić, izvođači radova, nadzorni inženjer Radomir Popović, predstavnici gradskih vlasti, te dvadesetak volontera koji su uredili i očistili kuću i dvorište.

Radi se o bivšoj kući sestara milosrdnica – ančela koje su u Cresu djelovale do 1994. godine. Nakon toga kuću preuzima

župa, a u proljeće 2015. godine započinje preuređenje. Radovi su trajali do pred Božić, građevinske je izvodila tvrtka Gramatoš, a elektroinstalaterske obrt Mornarić. Sve je troškove pokrila Biskupija, osim radova koje su izveli volonteri. Kuća je namijenjena stanovanju svećenika smještenih u Cresu koji će pastoralno djelovati na području creskog dekanata. Zajedničke prostorije, kao što su kuhinja i dvorište, moći će se koristiti i za okupljanja mladih.

Walter Salković

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr

Uredili: I. Žužić, S. Zec

Odgovara: mons. dr. Ivica Petanjak OFM^{Cap}, biskup

Mons. dr. Josip Srebrnić,
krčki biskup (1923.-1966.)